

Tervetuloa vitsitsikseen podcastin pariin! Minä olen Heikki Vilja ja tänään meillä on vieraana stand-up-komiko Teemu Vesterinen.

Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin!
Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin!
Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin!
Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin!
Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin!
Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin!
Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin!
Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin!
Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin!
Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin!
Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin!
Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin!
Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin!
Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin! Tervetuloa! Kello käyntiin!

Täsit show alkaa 7. ja otit 8. valannista, että voi vaikka 7. alkaa sitten miettiin niitä omia juttuja ja päästään se tapinan päälle, mutta että, joo, ei se aina onnistu, mutta joskus se onnistuu hirveänkin vaan silloin.

Joo, mutta on se siitä, kun mä muistunen ihan hirveitä, sitä ei onneksi enää tosi harvoin tapahtua, on se, että heti aamulla kun herät oot sillä, oh, oh, oh, oh, tänään on keitsikon.

No voi Jeesuksen, Kristuksen, Jännitys, Persekka. Silloin kun Jyväskylässä asuin 2000-luvun aluus ja sitten tulminen tänne Helsingin keikalle ne 4 tuntia junassa, tuota niin tuijotettiin sellaista heijauskäytöstä tällee näin ja tuijotiin jotakin keikkal-settilistaista lappua ja kontonimen teemu viedä selleen, ja semmoset ihmet tuota niin hypnoottisessa koomassa, että nyt mennään kuuleen pitäämään hauskaa ja hauskuttamaan ihmisissä, se on ihan hirveen.

Ja sitten, että juuri sitten ehentää, että näin voi jatkaa.

Joo, joo, joo, joo, Jyväskylässä oli kiva jutella teemu, kiva kun istuttiin tässä junan matka yhdessä, joo.

Joo, ei mitään järkiä, ei ollut ruokamaista, eikä mikään.

Joo, joo, joo, ja sitten jos ajattelen, että se, mitä se on se ammatti, mitä sä teet mahdollisimman usein, niin ku, että ajattelen, ei varmaan ole niin ku, jos ajattelit jotain, en mä tiedä, onko hän sähkö mielen saman, ei saatana, mun pitää minä laittamaan johtoja ja niin ku, koko ajanpaniikissä sen matkana sinne.

Niin, se voisi olla, että se joku ihmeeri, on kytkinnyt sarjeja, vaikka piti kytkää, mikä se on, Rinnan, Rinnan ja sarjaa, niin sitten hirveässä drama-reaktio tulee siitä, näkee semmosen ruskeen rivitalon, missä se on se hazardin tapahtunut ja sitten pomo-kasvot on meneet, että kun se on joutunut sinne hoitamaan jonkun jälkihoidon ja sitten niin, niin aina, aina, sit sen takia ei voi ikinä mennä rivitalon, vaikka saa salavallakin hyvää.

Joo, kyllä on rankkalla sähkömiä, kyllä mä milmin koomikkoon.

No, mutta taas vähän samassa, jotkut koomikot tekevät, tietyllä se ei tee vaikka firma keikkoja tai jotkut sähkömiä, että ei tee rivitaloja.

No mä en tee firma keikkoja, joo, että se on niin kuin niin.

Niin, etkä rivitaloja.

Hei, hei, hei, ei on kyllä, joo kerrosta louttaan, mä haketin talo, pari taloissa on asunut, mutta tän rivitalon ei.

Ei, mä asun rivitalosta taas, mä huomaan, että se on menestyksen merkki.

Niin.

Oh, mutta sä asunut nykyään siis Kuopiossa.

Joo.

Minkä takia sä muutit Kuopioon?

Joo.

Tuli lähettöä silloin 2016 Helsingistä pois, koska minulla oli huonosti, että mä menin saada järvelle sinne, mistä mä oon kottoisin siellä mä oon noin pari vuotta enemmän tai vähemmän.

Ja sitten sieltä tota juuri sinne, ettei minä Helsingin haluattakaa, ei sillä et Helsingissä olisi mitään vikaa, mutta se nyt ei vaan sovin minulle.

Ja sitten oli niin huonossa hapeessa edelleen.

Ja sitten Kuopio on aina ollut semmoinen, että intuitiivisesti, että se on niin kuin saarijärviössä semmoinen elossa olevaa ja turvotettu versio.

Sillä on järviä ja mäkiä ja lunta, ja tota niin, niin enemmän aukelevia ihmisiä, ja siellä on kuitenkin kaupunga, mikä kasvaa ja sykkii.

Ja saarijärviössä on sillä tavalla, no, on kaikilla olennoilla sykeen, mutta se on erilainen, ja se on kuitenkin liian pieni.

Ja tota, mä olin joo, mä oon käynyt siellä niin kuin vuosien saatossa, kun mä oon siellä siis asunut 20 vuotta, yli 20 vuotta sitten yhden vuoden opiskelemassa.

Ja sitten sinne jäi tuttuja ja mä oon käynyt siellä vuosittain, joskus useamme ku saarijärvellä isää luona, ja sitten sinne mä kattelin kämppää.

Ja löysin naisystävällä sieltä myös yllättäen Koopion Commedia Festivalita, koska siltä festivalita saa kaiken.

En tiedä.

Ja tota, niin sitten se oli viimeinen sysä, jos mä muutin sinne 4,5 vuotta sitten tehdään.

Joo.

Mä oon jotenkin, se on vaan jotenkin hauskatoidi, no tämä nyt on ihan stereotyyppinen, se saa volaisi, mutta kun nyt kun taas vietti siellä viikonloppu, niin ei se kyllä itse asiassa,

kyllä nää on ihmettyyppä, ja siis äänä välillä se, mä oon jotenkin, mä oon niinku, miten se, miten sun hermo kestää se, niin kun jatkuvaa se, että sanon suoraan.

Ei, mulla on sitä ongelmaa, mä oon vaan keskity siihen, niin kun ne, tota, ne on niin hyviä sosiaalisesti.

Joo.

Taitämiä.

No joo.

Ne tulee juttelemaan, siis tämmöinen, niin kun julkisbongauski tulee taitavasti, no tulee sinne, että hei, sinä oot sen, ja sanoo jotakin ne jähmetyy, sinne sanoo sopiva verahöpöyttä ja sit sitten pääsee irti.

Heti kun antaa vihjeet, että nyt mä lähden takana ja lähtee, ja ne on tosi mukavasti tulee.

Ja sitten ne vaan tulee tosi tuttua.

Se ei tervetee, mulla kuule tämmöinen hommaa, sit se on niin kun, tunnetanko mä ihan samaa, mut näkö jää.

Joo joo.

Ja sit mennään.

Ne on tosi taitavia sosiaalisesti.

Joo.

Ja se on niinku, mä luulen, että mulla on teoria siitä, että Kuopiha on ollut pitkään Suomen tiheimin asuuttukaupunkin.

Joo.

Nyt se on Suomen toiseksi tiheimin asuuttukaupunkin Helsingin jälkeen, koska se on siis käytännössä Saari.

Joo.

Ja sinne voitte soveltaa Saaristo-lakijakin, että se voisi olla Saaristo-kaupunkin, mutta se on siis pakattu se keskustaanelueen niinku tosi tiiviksi.

Ja tota, ihmiset asunut siellä aina varmaankin sitten lähekkäin ja oppinut sellaisen, että niinku vaikka Oulussa, niin siellä on sellaisia niinku, kommunisti boulevardille vyysiä katuja.

Joo.

Ja tota tuuli ja ihmiset vaan niinku kattoo tota taivaalle ja polkeen pois päin toisista.

Niin on niinku eri meininki, mutta tota niinku Kuopiassa se ahtaas ehkä, mutta tiivissä on pakottanut ihmiset jotenkin sosiaaliseksi.

Tää on mun teoria, eikä perustan mihinkään.

Ja tota nii, nii, ne on vaan hyviä siinä.

Joo.

Ja siis se on se itä-somalaisuus varmaankin ja joku tämmöinen.

Kyllä se varmaan on se, koska sit taas Suomen tiiviitina asuttu eri Kallio.

Niin.

Tuossa jossain, niin sieltä taas tuntuu, että ihmiset on antisosiaalisia enemmän.

Se on mennyt sitten siihen, että niinku EES, EES haluaa mitään kontaktia ihmisiä.

No niin, kun siellä kaikki on itseä etsi vielä tota nii, niin Junaan tuomia suuri osaa.

No tota ne on Kuopiosta suurin osa.

Niin, epää varmoja ja tota ja hakee paikka.

Se on semmonen niinku elämän lämpiä.

Joo.

Niin, ja sitten neliikymppisenä alkaa se kaikki tota ördääminen.

Ja se, kun haluaisi nukkoa selvinpää EES-jouskus, niin eikä saa, kun siellä joku tota nii piriittää

alapuolella.

Niin, kun kadulla haluaisesti muuttaa niihin ruskeisiin rivitaloihin.

Siinä on nekin tuuneet etäälle, koska onhan se nyt kivaa.

On se, eikä ne suuruttanut julkiksi yhtäniä.

Mäkin odona huutaan se, että jos te tiedä, ketä mä oon.

Niin.

Mulla on podcast.

Niin.

Niin, niillä on, ne ostaa grilliin sinne rivitalon terassille.

Ja tota se on viljankin muoveissa, mutta kuitenkin ajatus oli tärkeä.

Eikö se on?

Mäkin grillilla on muoveissa.

Testa tapa saa.

Joo, joo, joo.

Nyt se on sulannut.

Mut, niinku sä sanoit, että sä oot saarjärveiltä kotosin.

Ja saarjärvi hän on, siis mä oon käynyt siellä kerran siellä niissä kirmoilla.

Silloin kun oltiin, sitten oltiin siellä suisena.

Joo.

Rantatiluuksilla ja mä ajattelin, että tää saarjärvi on ihan mahtavaa.

Ei se varmaan antanut niinku täyttäkuvaa.

Niinku sä sanoit, että se on aika pieni paikka.

Joo, on.

Se on mahtavaa.

Niin.

Ja kyllä siellä mäkin sen ekosysteemin hallit sen jollakin tavalla.

Ja siellä ne juuret on.

Ja totta kai se on hyvä, mutta se ei se sitten nii.

Se on kuitenkin liian pieni.

Joo.

Ja ihmiset on vähän tuota, kuitenkin vähän, ei suki niin dynaamisesti eteenpäin, ylöspäin.

Siellä on vähän semmoista, kun se on kuistuva ja semmoinen,

niin kuin pienentyvä paikka, niin varmaan se on vähän tarttuunut sinänsä.

Sinänsä on hyvin tyyppäin hetse, että semmoinen, että ei varmaan kannata.

Joo.

Meidänkin ja on lyönkuvera.

Niin niinku, että ei se varmaan läheä.

Niin, se on kuitenkin saarjärvi, se on hetkinen.

Jyväskylähän on siinä tosi lähellä.

Onko se sitten?

No nyt sanotanko, että nii.

Niin.

Suomen mittakaavaa tosi lähellä.

Niin jyvaskylähän on lähellä saarjärvi.

Niin, niin totta antettamista.

Koska silleen me luokitellaan Suomi,
niin kuin saarjärvi lähti sinä käsittää,
että eri alueet on saarjärvi-provincea.

Joo, joo.

Ja kaikki katsotaan, niin kuin saarjärvi lähti poispäin.

Joo.

Ja saarjärvi läpi, että Helsinki on tämmöisenä tärkeänä etä-hankitapisteeseen.
Saamaan kaupunkina ja tämmöisenä porttina.

Joo, joo, joo.

Jostain tuotteet, mitä kulutetaan, täytyy tulla.

Porttina porttukalii ja Kiina.

Tämä on meille tosi tärkeä.

Mutta mä en tiedä, sä alit lapsena siis järjätön urheilija.

Tai siis järjätön urheilija.

No olisin järjätönkin.

Niin.

No emmättiin.

Ja siis paljon urheilijoa.

Varsinkin nuoremmat lapsena urheilussa näin,
pää kun muutkaat.

Okei.

Vähän käviässäkin yleisurheilukisoissa.

Ja sitten...

Imkko, toikin on mun mielestä ihan käsittämättä,
että kävi yleisurheilukisoissa.

Mitä onks joku harrastanut yleisurheilua?

Niin.

Se oli hienotapa harrasta kilpaurheilasille,
ettei treennä tuolla.

Käytin kisoissa huomottiin.

Mulla oli neljästoista.

No niin.

No niin.

Ennistunnan uudestaan.

Mulla oli viidestoista.

Laukaassa se yks oli kuollu.

Mutta kaksi oli tullut tilalle.

Niin kun...

No tota...

Joo.

Mutta onks se sitten jotenkin...

Emmät tiedä siis,

jos se kerti ei hirveästi harrastanut,
mutta kun mä tunnen kaksaari järveltä,
sinä ja saari sen pasi,
niin pasi on nuorempi,
mutta se harrasti kanssimme omaa
yleisurheilua kovasti.
Et onks se joku sellainen niin kuin...
Joo, siis...
No oli pikku paikolla aina pari lajia,
mitkä sitten voivat olla isoja.
Ja niissä saari vielä on hullu iso.
Tärkeä seuraa ollut se saarimen pullistus,
laajakas ja sen veli,
jonka se laajakas jäi,
jollu ja näin.
Mä oon siellä eri sarjaa,
mutta kyllä mä sitten jo
nuoremman niin,
varmaan jonkun semmoisen angsti ja tuskan
ja riittämättömylin tuntein,
niin koetin sammuttau
trinamulla jääkekkö ja voiman nostoi.
Sitten lopulta vaan voiman nostoi.
Ja kilpaili siinä sitten...
Niin kun nää se,
mutta kisoissa silloin saakka myös.
Okei.
Ja näin...
Kun tota se...
Siinä oli selvästi laajakas ja näin,
mutta teemme sitten muuta.
Ei ollut ikinä urheilu ollut semmoinen,
että mun tulee ammatti jääkiä korjaa
tai painonnosta.
Ei.
Ei oo,
jääkekkö olisi semmoisi ollu
ollu hyvää,
mutta mä oon ollut,
että minkä mä vielä kukaan ois.
Mä en...
Tä juo, että miksi mä esi-käämpi laamasi,
kun se tota pituutta ikään kertaa,
mutta että kaimaa jahtaata jotakin

päänahkaan,
mikä on vain pakeaa ennen kuin peura.
Se on hyvä muistaa,
kun sillä on,
kun sä olis mitään Helsinki,
kun sä olis mitään silti,
että hei, että Pipo lähtee
kentelessä.
Puhun nii pakko,
että mä en osais luistaa.
Sitten sä nähdään sitten tukkaan.
Kyllä sä osaat kuitenkin
kaikki suomalaiset osaa,
mutta...
Joo, se on,
että nyt osaa kääntyy
vaan toiseen suuntaan.
Sitten se on aankalaa,
että syötään,
mutta älä sinne päin.
Joo.
Joo, tota,
missä...
En mä tiedä,
missä me puhuttiin.
Saar järvestä.
Niin, no siitä,
joo.
Siellä urheiltiin.
Kyllä.
Ja,
niin, kun sä kysytte,
että olisinko mä halunnut
pitäis olla jossakin tosi hyvä
ja voittaja,
niin, kun tämmöinen ihme
pitäis olla sankarita jotakin,
niin varmaan sillästi
sitä lähii hakemaa,
että olis,
niin kun joku tästä,
mutta se on homma,
kun isä ja sen peli,
oli hyviä urheilijat ja muuten,

niin varmaan ei takia semmoista yrittää
semmoista ja saappaata täyttä.

Ja sitten,

sitten mä huomasin,

että se on samaa,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun, niin kun,

niin kun, niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun,

niin kun💎💎,

niin kun,

niin kun,

niin,

niin kun, niin kun ☐☐☐ on beansit,

niin kun, niin kun,

niin kun, niin kun,

niin kun, niin kun, niin kun!

Ei ole mitään semmoista, että mä jo tosi nuoreista mä tajuisin, että mä olisin hyvä opettaja tai poliisi,
mutta sitten mä myös tajuisin, että kun mä olen niin empattinen ja sympanttinen,
ja näin niin sitten, että mä en kestä sitä, mikä se on semmoinen niin kuin empatiakuormitusti ja

semmoista ne oppilaista,
kun näkisin niiden kato, mä psykologista tarkkaan näköinen mä näkisin, että minkä takia toi yksi viilteli,
mä oon nähnyt sen isän viikonloppuun puolella, että rakentelee siihen, että liikaa tietoa, että mä kuormittuisin siihen,
sen sijaan, että opettaisin niille vaan, että springa, sprunga, sprungit ja fuck it.
En lähes siihen, enkä poliisiksi kaan, koska eikä tässä hermot sitä.
Mä tinkin intuitiivisesti tiisin sen, ei mitään muuta ollut sitten, että tämä on lukijassa, sitten mä tajusin, että kun mä olen tämmöisiä, kun mä tuleen hyviä juttuja suusta, ja kun valmistauduttiin niihin semmoisia esityksiä lukijassa, niin minulla tulee hyvää matskuuna, niin semmonen on, niin sitten mä vaan, se alkoi muodostuu, se halua siitä.
Ja sitten se, katsottiin joskus siellä on 9. puolivälissä, eli luki on aikaan jätä Eddie Murphy and the Robe videota,
mä tajusin, että joo, toi on hieno homma, tää on hyvä homma.
Silloin se siemen kylvettiin, ja sitten lukija jääkää, hyvässä kun oli yliopistossa, kun opiskelin, niin sitten tuli joku tämmöinen Markku Toikan ja Maritta Venton ala naurattaa, sitten Annabin käsikirja 2001 vuonna.
Luin se ennen kuin tyyliin puoleen väliin, että kyllähän mä en nää tai juo, niin sitten rupeisessa mä oon oikein se kirjamillisesti, siellä oli niinku, pistin vaan tuohon nurin päin pöyvällä, että joo, jalkan tämmöinen myöhemmin, ollaan kirjoittanut jotain juttuja, ja Pia oliin sitten okei kanava, että silleen se, että siitä löytyisi semmonen niinku, tavallaan intohemoinen emuus, mitä lähdei aika silleen tuosta vaan niinku lankalta suorittamaan.
Mutta onko se sitten, se on hyväkin, mä aina mä oon monta kertaa maininnut sen Markku Toikan ja sen,
tai sen kirjan, kuka se olisi toinen kirjoittanut?
Maritta Venton, Maritta Venton, se semmonen teattorikorja, kun on tutkia tai joku tämmöinen.
Ja siinä oli hyvä, kun sen oli, että mitkä on parhaita paikkoja stand-upille huonoimasta parhaimpaa, ja sitä oli niinku huonoin, oli juuri tiiäksä joku, että kuka ei kuuntelua joku messut tai joku, niin se koko ajan meni paremmaksi, niin sitten paras on stand-up-klubi, joka on niinku stand-upia vaarata, niin se tuli kattoo stand-upia, tällaisia valitettavasti Suomessa ei ole.
Se oli niin hyvä, niinku siivaa, ees.
Niin.
Se oli silleen, että niin, et aika nopeasti on, mutta tää on hyvä, kun se siellä Jyväskylässä opiskelit, siis yliopistossa ja päätet, mä oot oot oot stand-upia olit keikolla, mutta eihän sillä ole ollut mitään klubeja siellä.
On oliko?
Ei ollut, sillä se ensimmäinen keikko oli semmoisessa opiskelijat tapahtumassa, niin kun ilmoilta autui tekemään mitään tahansa, että se olisi voinut olla, että niinku, I'm swinging my dick for five minutes, tai että niitä emitaat, joten mä äsit meni, että mä esitän stand-upia, ja sitten mulla oli semmoinen uutista lukijahahmo, vähän niinku tavallaan sketsi, nää merinnä molemmat.

Ja näin, ja sitten tää oli siis jaskus 2001,
ja sitten seuraavana syksyn, mä perustin sinne ilo-kiveen,
sen seinsoma paikkakupin, eli tein niinku monen, että nykyäänkin vielä tekee,
kun haluaa tehdä intohimoisesti, ja saa eesä keikkaa,
tai eesä sellaista, kun haluaisi, niin perustaa klubeja itselleen.
Siinä on vaan se erona, että sä perustit semmoisen Suomen legendaarisimpiä klubeja,
olevan niinku statuksena.
Jotenkin hän ritsi, että se puhut monikossa, että legendaarisimpiä.
Niin, niin on legendaarisimman.
No niin, nyt jotenkin toivottavasti.
Joo, joo, joo, se on se.
Mutta se on totta, se on totta.
Ei, ei ole, mä rupasin ihan nyt mieltä,
että mikä olis sitten niinku vastaavassa,
tietysti joku studiopasila, kun se oli niinku tommonen,
niinku ensimmäinen ehkä ammattimai tämmöinen,
mutta että sitten taas eihän se nyt,
no on se ihan hyvä paikka siis,
mutta eihän se tommonen niinku,
se oli jotenkin niin iso juttu silloin,
mä muistan päästä Seisomapaikalle keikalle,
se oli jotenkin ihan semmoisen niinku rock'n'roll,
meaning it, ooh, I made it.
Joo, ja virallinen totu saa aina,
se on joskus erilainen,
mitä oikean totuus, että silloin
Seisomapaikka oli jo mun mielestä perustettu,
se oli jo ilmiä silloin ja se emi tosi hyvin parukka,
hyvä meininki, ja sitten jossakin kymppi uutisissa oli,
tai yleinen ilta uutisissa,
että stand-up-komiikka on tullut Suomeen,
ja Helsingin kaupungitatteri,
niin studiopasilas on Club Act One,
niin kuin että nyt se on tullut,
mä olin silleen, että me ollaan teillä,
jooo, periferiassa, perisee,
ja näin, mutta siis,
se muohon aikaan se lähti,
joo, ja sitten Seisomapaikassa tuli semmonen ilmiä,
joo, mutta tota, mitä sitten oli,
siis Seisomapaikka, mikä se olikin se vakiopaineen,
ne alipaineen, ne olikin ne teidän?
No joo, se oli se, Seisomapaikka oli se pääklubi,
ja mä oon aina ajatellut, että on siva olla sellaista

amerikasta tai jängalista emi-toiton hierarkia,
missä voi olla semmonen, niin ku,
sanotaan, komediatalo, missä on yksi päänäyttö,
myös pienempiä lavoja, missä sä voit,
niin ku, tehdä tavallaan ura nousu,
ja treinata, ja sitten samaan tyyppit näkeisut,
ja sitten, kun sä oot vaala, mistä sä nousit päälavalle,
niin se vähän samaa laista, että meillä oli,
niin ku, treinit, tommonen klubi siellä,
vakiopaineen baadissa,
ja että siellä sunnuntaisiin, tota,
voi harjoitella nyt juttuja,
ja sinne se pääsee uudet tyyppit lavalle,
ja sitten, jos ne on hyviä, ja kun ne on hyviä,
niin se pääsee Seisomapaikka klubille,
sinne, niinku, paremmalle lavaletta vaala,
tai siis todellakin paremmalle,
ja niin se vähän toimikin, ja välillä ainakin,
ja hyvää niin.

Joo, mutta se on vähän niin, niin tavallaan,
niin ku, hyvä junnu toiminta,
niin se tavallaan, et sit, kun sä onnistu tässä,
niin pääsee dedustusjoukkuessa.

Niin, villi, kun ota saatu vanhemmalta
pumpattu rahaa.

O, joo, joo, ne voisi vaan vapaehto sinne,
siellä.

Minun lapsi saati koripalo,
niin sit on, niin ku, tärkeää,
että vanhemmat menee kellottama,
se pitää kellottama,
mä en tiedä, mitä se tarkoittaa,
mutta se olisi kyllä hauskaa, että niin ku,
mä meen keikalle onneksi,
sä pääsee Seisomapaikalle keikalle,
mut sun isän pitää tulla kellottamaa,
et se on se.

Niin.

Eikki tuun poissaan,
ja sit isän kautta palauta.

Joo.

Mut se on, joo, toi onkin hyvä,
että vanhemmat pannaan kellottamaa,
mä uskon, että, niin ku,

lasten urheilussa,
voisinkin joukkueurheilussa,
on tärkeää, niin ku,
aikuisesta hallinta.

Joo.

Et, koska nähään, niin ku,
nilhää on ne hallitsemattomat lapsuuden
tunteet,

jotka sitä ryöpyypintää,
että ne rauhattu,
ja niiden semmoisesta,
että tapaa murhaa se sikapaska,
huudot vähenee,

jos nila ne joutuu keskittyä
kellottamisen,
mikä on yllättävä vaikea,
että näiden päivinä,
koko kuitenkin,
tasku se jo moottaa puhelinkin.

Se on totta kukkaista kattuu.
Hotsenkin ottanut aika enää.

Tämä pistä ylösiä gliipiiksi.

Oioioioi.

Oioioioi.

Se oli hauskaa.

Anteeksi, onneks se,

jossa on Mikki,
se oli justin tuonne,

niveelisten,

mitä elitetään,

missä meillä on toi taustakaan,

ja sit on tavalla,

kak[♦]ukku.

Oioioi.

Tischer on Suomen kahta.

Aina se huostaa heeftöö ug structoground noon.

Niin, okemme confirmrahoista.

Hämä ollenks,

että sillä on diasenteena

oikeudella lähelläistoita tai

katastosta.

Se toivottavasti on asiaaufenelpo[]inen dutyely,

aloite siellä kekiä stand-upia, koska ei tässä nyt yksin varmaan ainoina esiintyä.

Enen, et se, en mä eskeksy sitä nimeä itse, et se oli silloin niinku Janne Länäsitiä oli semmonen

silloin kaksi improvisaatioot teatterin taustasi Janne Länäsitiä ja Antius Jalarmon, eli tällaisiin Janne keksisi se nimeä ja sitten Marko Kämäräinen tuli hyvin pian mukaan siihen ja tota sitten Akketas vielä sit siihen pikkuhiljaan, Ismo tuli sitten leikolaan joskus vuoden olen toispäästä ja näin ja sitten siihen tuli aina Teemu Konto niin meitä tällaisia tyyppisiä joita ja Jouni Kallio, jotka ei tee enää tai jotka tekee tosi vähän, mutta että kuitenkin niissä oli semmoinen porukas, siellä kyllä tehtiin aika lailla porukalla ja jollakin tavalla oli ehkä sitten se tai edellekin kannastaa semmoista tavallaan oikeutta siihen nimeen ja näin ja mutta kyllä sitä aika lailla porukas tehtiin.

No oliko sitten, koska siis tottaan se on, että sitten se klubi pitää järkeitä tiettyä aika esiintyjä vähän, niin tähän joudutte siis uutensettiin joka kuukaus.

Joo, kyllä se joka kertaa niin varmaan 15-20 minuuttiin eri tavaraat tuntettiin, kuinka monta vuotta se tehtiin, no emmassa se on ehkä pari vuotta, mutta kuitenkin sitten jos yhdeksän kerrataan vuodessa, kyllä siinä nyt sitten tulee sitten niin kuin tavallaan, että menee päin ja suun läpi aika paljon sitä tavaraa, missä sitten oppi kirjattamaan ja missä sitten oppii teestään paljon ja näin ja sitten joo, silleen sinne kävin ja sitten minun muistaa itse, minulla oli niin kuin moni muista, mutta vieläkin sieltä, no jiväs kyllä ajoilta, koska ihmiset tulee ympäri Suomeen ja sanoo, että silloin käytiin kattua näin ja sitten joillakin vieläkin sinun mielikuvat, että mä oon tullut ihan aggressiivinen semmoinen, koska niin kuin ehkä niin kuin, taisi siis epävarma, sehän epävarmuus kääntyy aggressiivisilluksi, ehkä silleen, että heti jos joku sanoo jotakin, niin mä vittuule heti jo takaisin ja naukkasin sinne, koska se oli se suojakin ja näin, ja se mua ääresettää, mutta noin tavallaan ymmärrän, se ehkä välttämättä aina olisi sitä, että siitä olisi tullut nihkeen fiilis, mä ainakin toivon, täytyisi olla sellaista semmoista, että toi on niin kuin liian vihaanen, että se näkyy läpi, mutta semmonen niin kuin, että joo, just niin kuin sanoo epävarmaas, epävarmuusagressiö.

No näin se myös sitä alkuakaan, mitä mä oon jutellut, niin kyllähän te, niin sanotun sitten pioneeerit, niin joudutte myös tuomaan kulttuuriin ja Suomeen, jota ei ollut, eli yleisö jokin piti tavallaan kouliä. Miten stand-up-lupilla käyttää mitä?

Teäks se just, että ei huudella, esimerkiksi niin kuin kännissä jotain, niin kyllähän ne pitää niin, kuinka näksäkästi ja jonkunhan täytyy ottaa se vastuun, joka sen, en mä näen Marko Kämäräistä tai Teemu Kontoni ja me sinut, oh, kaahiljaa.

Joo, niin mä olin niinku illan isäntänä usein, mä olin aika hyväks siinä ja mä tein ura alku aikana paljon sitä MC-hommaa, mutta sitten mä tietoisesti aluisin sit pois, koska mä ajattelin, että niinku...

Minkä takia sä olisit tietoisesti sit pois?

No, et mä voin tehdä kokonaisee settiä ja tota, ja sitähän ei yleisö välttämättä tai juo, että se on kaikista tärkein ja vaikein homma siinä illassa, mutta tai se ei kuitenkaan koskaan se, joka jää välttämättä mieleen, tai se on niinku saatella, että se on semmonen juontaja, joilla tullaan joskus sanomaan, että hei sunkin kannattaisiin kokeilla tota stand-upia, ja näin, ja yleisöne ei tarvittaisi tätä joutua, mutta myöhä se tai joutaa, mutta se oli se, että mä aluisin vaan niinku ego-mielessä yleisön silmissä niinku, että niinku nousta tavallaan sinne, kohti kokonaisee settiä ja sit, kun mä olisinkin nykyään, niin mä haluan, että sitä yleisön kanssa pelmaan mä sitten tehdään ollenkaan, mä haluan pitää tässä mun oma jutuun,

ja niinku se on tosi helppoa, kun joku huutasi, että jotain hän huutasi jotain semmos takaisin, mikä titolle tavalla häpää seisen tyyppin ja sit sille se naurattaa, mutta se on vaan niinku piru helppoa, mä en aina jaksastaan, mä haluan tehdä sitä, muut voivat tehdä, se on ihan ok, mut niin, kun mä haluan keskittää omaa juttuun. Joo, mutta toi on ihan totta, koska siis mä muistan aina, kun mä aloitin, niin sit hyvin nopeasti mä tajusin, että MC-elä mä saan tosi paljon keikkoja myös, siis et mä pääsen niinku isojen poikien kanssa, koska ne taritteen sinne MC-en, ja sit mä oon mun luontaisesti, on semmonen niinku rythmi siihen, hei otenki, mut sit mä huomasin, että mä haluan jämähdä tähän myös aina, et se on sit aina minä, ja sit tulee vähän sille, että sen takia mä aina niin iloinen, kun tulee, että mä aina pisi Justi Simolan kanssa, et ehkä mä en oo MC tällä kertaa, ja sit mä luulen, että hän ajattelee ihan samalla lailla, niin ku et yes, ei taritte olla. Mut sit siinä voi erikosta myös, niin kun Justi Simola on todella taitava siinä, ja siihen se on hirveästi semmoisia jippoja ja muita asennijuttuja, mitä pitää omaaksua, et siinä voi olla tosi hyvä, ja Justi on siinä tosi hyvä, ja se ei niinku hyväksyä, et käsitäkseni aika pitkällä, et se on se, pääosin sen juttu, tai usein se juttu, ja hyvää niin, ja tota itsekin välillä tykkää on vaihtelun vuoksi tehäistä, koska se on ihan eri peli.

Se on ollut hauskaa nyt mä tein keväällä pari keikkaani, Andrea haluaisi vaihtaa, et se on MC, ja vaihettiin niin. No silloin kun säkin oot ja Apulossa, silloin muistiksen, joo, Tammikuussa niinku, se oli niin hauskaa, et sit Andrea oli MC, ja sit nuori oli niin hauskaa, et mun ensimmäinen mä sanoin, että no mitähän siitä tulee, et ei usin miten tyhmään, niinku mitähän siitä tulisi, se on hyvin, hän se menee niin kuin, että kyllähän se on niitä tehnyt paljon, ja niin kuin aikoinaa, ja et eihän se sen kummosen paoo, niin kun et kerrott hauskaa juttuja, niin kyllä se toimii.

Andrea on tosi hauskaa, ja tosi taitava jatkaa, silloin on niin kuin, mä niin ku oon kee, silloin tulee aina aikana mieleen, muutammat legendareisit, semmoset ikään kuin näytelmät, mitä se tekee standupin sisältä, niin yksi on se tota niin nii tämmönen humpu tai iskinlme bändi, että mä oot sä nähnyt sitä, kun se emiittoa, sit tää niin ku miimisesti tekee, niinku niit eri soittajien niinku hahmot, ja sitten ne alkaa kommunikoimaan, ne soitteet keskenään, kun joku katsoo, niin ku toinen iskee silmässä, johonkin naisen edurimissa, ja sit toinen tulee siihen mukaan, ja tuonne tulee muustasukkaiseksi siitä, ja niinku kommunikoon pelkieli mimikalla, se on ihan uskomattoma hauskaa, kun se on tosi taitava, ja sit toinen on tää hotelessa voi, kun se kysyy Tanskassa, missä on hotelessa voi, kun se ei ymmärrät Tanskaa, ja sit se tuo Tanskalla on sitten vastauksilla lähteä lapassa, sit siellä on puhuta se aina jossakin ihmeen, että tullut loikärmettä, mutta emme muista se rynsyä, joka on tavalla eri, joka kertaa eri tavalla, ja se on niin ku upea siis pieni näytelmä, ja siis kolmas on ehkä se, minkä mone muistaa se Indian Jones-tyyppisiä hommalla, missä se vertaa, että niinku, missä tulee aksentitää,

kielet ja asenteet, niinku on Saksalainen ja Amerikkalainen,
Ruotsalainen ja Suomalainen, niinku, et kuulustele sitä,
show us where the treasure is,
I'm not gonna tell you anything, sit Ruotsalainen tulee,
pistää kyllä vähämpää, vähäntä jästeellä,
so where the treasure is, niinku,
ja sit, minkä on hemmo baka bulle,
ja niinku, ja sit Suomalainen tulee, treasure,
minkä, minkä, minkä, minkä, en,
osa ainakaan, mitä se on, niinku, sitten puhua,
okei, se menee kunnonjuutinä, niinku,
missä se arre, treasure,
ei prittikin, että mä ymmärrän.

Joo se.

Ja Nazi-Saksalainen, se tulee se,
miten se Nazi polttaa tupakka suorilla,
se on hormilla tälleenäistä.

So, Doctor Jones,
why don't you just tell us where the treasure is?
Mä en oso kunnoista aksentitä,
se on saanut sen tosi hyvin.

Joo.

Se on mun suosinkin pakko sanoa,
eihän lyhyt, mä katoin joskus sen kuten Elkar,
se oli, oli jotenkin kuvattiin,
että kun André oli Euroopassa,
tai siis Euro-Pohjoismaiskeikalla,
niinku joku tämmöinen,
en mä tiedä, miksen mun ohjelma oli,
mut mä muistavaa, et sit siellä oli juttu,
se oli norjalaisilla klubilla, osallossa,
ja sit se me oli lavaleista,
että hän sai drinkilipun,
et ihan mahtavaa, et mä en käytä tätä,
mä voin ostaa täällä Suomessa bollukupyöä.

Norja se on niin kalluista.

Mä muistavaa lippasin, et ah,
hän sen keksi tuossa noin,
eikä tää oli varmaan miettinyt,
mut ei puhuta Andréstä sen enempiä,
koska sä oot mun vieras, eikä André.

Joo.

Mitä kun sä oot tässä Andréa vierasin?

Joo.

Mä oon ensin just callin mennä äsken.
No mä en oo, mä oon, mä oon,
mä oon, mä oon, mä oon, mä oon,
mä oon, mä oon, mä oon, kysy,
että André, sä laittaa mun aina
vaan jotain hyvinoutuja meemejä takas vastaukset,
sit sä oon hauska, mut mitkä te juttunut,
mä saun nyt reille, et laittaa pääsä sillä niistäkin
samaa silleen.

Sillä on nyt tämmönen hauska vitsi.
Mitä sä tekee,
että aina kun mä pyydän,
niin se vastaa jotain ihan järjestöntä.

Joo.

Joo.

Mut mitäs muuten nyt tuntuu,
tuli mieleen tästä näin, niin
Jyväskylässä, kun te perustitte sinne
seisoma paikan ja niinku,
nyt hän siellä ei oikeestaan oo,
no seisoma paikan, tai ilokivessä on
niinku semmonen satunainen klubi,
jota pyöriin.

No ei semmo klubi,
kuten sanoisin, vanen kuuttilaus.

Ei.

Arreina, mihin eri,
lähinnä yksi toimii,
toimii ja tekee keikkoja.

Joo.

Mutta,
ompaan tänään keväänä,
annettu reille kuopioilaisille
nuorehkoille tuotteille, niin,
joo.

Mandaati, että nyt sä saat
nimeen ja meidän
Somme infran,
jos nää hienosti voisi sanoa käyttöön,
ja tota haluatko tuottaa
seisoma paikka,
eli se olisi niinku,
tulossa uudestaan.

Joo.

Mitä sille tällä hetkellä kuuluu,
mutta mahdollisesti syksyllä
2003 tai keväällä 24.

Joo.

Se alkaisi ja
kohta, että se menisi takaisin siihen,
suuntaan, mitä se alkuette,
eli puhinate ei ole semmoinen,
niin ku,
mitä keskeliuokkaan ne 27.

Euroon vaan,
että milmin 7.
tai 12.

Euroon jää, että saatais sitä
opiskelijapurukkaan,
missä se on alkanut.

Joo, joo.

Tosiaan mä tiedän,
pystyykö ne liikkumaan sieltä
masentuudesta yksiöstä,
ja mielenkään kiinnostaa,
ku niitä stand-uppyhtää,
ja onko se se niinku,
niitä juttu,
uskata,
kun ne tehdään sitä,
koska avaamalla,
vaivinkoneen pahvilaatikosta
YouTubeessa,
niin saa enemmän rahaa
ja huomioita,
mutta toivottavasti,
ja pyritään siihen suuntaan meneemään,
että se on semmoinen vähän juurivampi
stand-upkulttuuri alkaa sieltä, ja...

Onko se, että se pyörii siihen
popparissa,
nyt on niinku,
Open Back Club,
ja pyritään siellä,
miettiin siihen,
voisi tuota,
rytmittää näitä silleen,
että toinen on tää farmijoukko,

ja toinen tää ehkä...
Joo, joo,
eli just se alkuperän idea.
Joo, ja Markus Luostarina on siis,
tässä se nyt sanottakoon,
joo, ja hoitaa hommat siis mun mielestä hyvinkin.
Niin, hoitaa sinne,
me oman sanan kiiriin,
niin toivotaan,
että sen sieltä tulee,
ja tekee uuden tulemiseen.
Joo.
On se kyllä,
koska siis,
kun sehän oli ennen,
just tuntuu, että...
että onhan se Suomen Ateena muutenkin,
mutta se tuntuu myös stand-upin suhteen,
niin kuin äärimmäisen tärkeältä kaupungilta,
just nimenomaan,
että siellä on yksi parhaista klubi,
yksi ainiotaas,
paras klubi,
ja tota...
ja sieltä sitten on tullut,
niin kuin näitä kuitenkin,
sinä ja Ismo,
kuitenkin sieltä vielä,
niin kuin aktiivisina toimii.
Vaismaan Mikko.
Vaismaan Mikko,
todella aktiivisina.
Joo, mutta se ei ollut ihan sinä alkuun.
Ei ollut, mutta että sieltä se on.
Joo.
Lähtöisin kanssa.
Vaismaan,
mä oon juteltu tästä ennenkin,
niin se on,
Jyväskylän on täydellinen sijainti.
Sehän on,
niin kuin iskemmä laula jenkin sijainti.
Joo.
Sehän on,

niin kuin se paikka tota,
mistä on lyhyt matka kaikkeelle,
tavallaan,
että jotkut,
niinku,
keskemmä laulajat asuu keskisuomessa,
sen takia ne voivat ajaa keikalle,
koska tahansa.
Jyväskylhän on siinä mielessä,
niin kuin loistava sijainti sinkin.
Se on tosi hyvä.

Joo.

Siitä,
niin kuin se pari tuntia,
isoin kaupungin.

Niin.

Paitsi Oulu.

No,

joo,

mutta on sieltä aika paljon lyhyempi,
kuin täältä.

Joo, joo.

Niin kuin tehdään se,
niin on mitään järkeä,
koska nyt hän,
on hauska,
mä toivon,
että Helsinkiin tulistaas enemmän,
mutta mehän on oltu tässä nyt,
eikä vaikka Tampereella vaan tapahtuu.

Niin,

niin menomaan.

Mutta et jotenkin siltä,
että täytyy sanoa muistaa,
että me ollaan kuitenkin niin kuin,
täällä pitäisi olla kyllä enemmän,
niin kuin asioita,
mutta...

No mut kyllä,

täällä onkin mut se,
vaan meillä tuntuu siltä,
ja välillä sitten,
kun hoitetaan nyt Tampereus 1,
niin sitten ruvetaan,

katsoo Helsinkiin,
että nähdään huonot puolet,
tai puuttuvat puolet.

Niin.

Jos me ruvettasin nyt oikein,
että Helsinkiin on palannut 1,
kaikki ne hyvät puolet,
että se on paljon sitä, että...

En kertaa sanoa, että
turkulaiset naiset on hyvän näköisiin,
niin se me et sinne,
niin se näet vaan niin hyvän näköiset.

Mutta sitten,
jos sanot, että se turkulaiset naiset on hirvee,
niin se me et sinne,
niin se näet ne,
tota, mukavat.

Niin.

Hyvin sanottu.

Mä voisin sanoa mun ensimmäinen,
niinku, mihin mä suun törmäisin,
niinku,
että niinku,
kyllä mä seurasin jo noihin aikohen stand-upin,
jollain ollaan,
mut yliin onteroksista jossain,
mutta sit mä muistan,
kun tuli Suomen tyypit Tälkkarista.

Muisteko, että mä muistan,
että sinä ja Tsaanio olitte siinä?
Torellekin.

Ja mä muistan aina se,
mä olin se,
että vitsi-toit ei muun pitkä.

Mä oon tosiaan niinkin kertunut,
mä oon se,
että hän on, niinku,
sä oon varmaan tekemässä tosi pitkä.
Mä olin siellä aikaa.

Joo, joo, joo,
mutta sit se on hauskaista,
kun mä törmäisin sinun livenä,
mä oon se,
että hetkinen,

eiku, Tsaanio on vaan niin lyhy.

Niin,

se oli silloin aikaa,

käytettiin mun mielestä,

jolloin 2000-luvua alkupoissa,

oli paljon,

mun mielestä stand-up-komikoita nostettiin

tavallaan Tälkkarin kokeileen kaikenlaista.

Joo.

Niinku paljon,

kun oli Nää,

Ismon ja Chrisen,

Nää, Ohjelmat ja Andreen.

Joo,

ja sit se oli niinku,

mäkin ajattelin,

silloin TV oli vielä niinku,

tavallaan se ainoa,

2000-luvua alussa,

että ja mä niinku,

toivonkaan se,

että vitsi,

kun sais jonkun semmoisen,

missä pääsin sitten nimeeksiin,

sillä tavalla et se,

TV on taikalaatikko.

Joo.

Ja näin,

ja sitten mä oltiin varmaan sinne

viimeisessä kohaassa,

missä tota,

siitä olisi vielä ollut silleen,

merkittävästi apua.

Joo.

Ja se saatiin se Ohjelman,

se oli tosi hyvä Ohjelma,

ja sopii kyllä meille hyvin ja näin,

mut ei sillä ollut sit sitä vaikutusta,

koska sinä kävi,

kanavan ja,

Ohjelmapolitiikani,

mun takia semmoisen juttu,

ja sit se,

niinku,

leikattiin puoleen se Ohjelma,
ja tiivistettiin,
ja pilotettiin jonnekin,
niinku aamun eljään,
ja sitä häveittiin,
koska sinä ei ollut kaunita ihmisiä,
et olisipä ne ollut kaunita ihmisiä,
ja sisuutusväärä jahampaissa,
ja kemuuta paskaa,
niin,
tota,
on katkana ja myönä sen,
ja tota syystä,
ja tota,
niin,
siitä ei tullut semmosta sitten,
mut hyvä Ohjelma se oli.
Joo, joo, joo.
Mä olin pitkä,
se oli 189.
Ei ollut kaunita ihmiset,
oli pitkä ihminen.
Joo.
Joo, mä olin 189,
sä olen 472.
Joo, joo.
Et kyllä sinne pituu sen.
On sen jälkeen painovolma,
joo, joo.
Meni kasaa.
Tota,
mut,
joo, mä muistan sen,
kun se on,
niinku, aidosti ollut semmonen Ohjelma,
mistä mä en ruvenut katsomaan,
stand-upi kiinnosti,
mutta et en ruvenut katsomaan sen takia,
et siinä on,
niinku, kaksi stand-up-komikkoa,
vaan rupeisin katsomaan jostain syystä,
koska se oli niinku,
mun mielestä niinku,
siinä oli niin hämmentäviä tyyppejä,

jotenkin se.
Siinä oli jo,
joo,
mielenkiintoisiin,
ja sitten jossakin Ruotsissa,
se oli kans iso Ohjelma,
sillä tehtiin tai 5-6 kautta sitä,
ja Norjassakin muistakisiin,
niin tehtiin sitä,
ja mä toivon,
että meillä olisi,
ja uskon meillä olisi maheekset,
koska kyllähän Suomessa löytyy,
niinku,
tällei
todella
hahmoya.
Oh,
mut kun siinä oli se,
että jotenkin,
ja sitten,
kohdeuttiin niinku hyvin,
se ei ollut semmoset,
kattokaa mitä
idiottejä täällä on,
vaan,
että se oli niinku,
tavallaan,
kunnioittavasti kohdeuttiin.
Se ei ollut aidosti nöyrytystä,
eikä semmoset,
loistava ihmisten kanssa,
ja se osaa se ottaa sen,
niin mä olen tullut vähän sinne
kylkiäisenä,
ja näin,
mut,
että kyllä mäkin on aika hyvä
ottamaan sille,
että ihmiset ihmisenä
haluutessa ne ainakin,
että,
että ei niinku,
lähden ylhäätöpäin kahtua,

niitä vaikka olisi mikään,
ja kyllä ne aistii sen sitten,
ja mut,
että varsinkin,
Saanen olisi silloin hyvää,
niinku ja mä itsekin paremmin,
nyt mä olisin vielä parempi.
Saanen on helpompi,
kun se on niiden tasolla,
kun se on niin matala.
Joo, joo, joo, joo,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
et,
ei se päätyny ohelmaan,
mutta se oli jo silloin
youtube-tähtiä.
Enti onko se nyt mut voisni,
kuvitella, hita moni,
ilmekin se ei siellä rulla lightingi.

Joo, Jos a),
eliipu forever kiss on,
purposely it.
Et,
et,
et,
et,
et,
et,
joooo,
joo,
jooooo,
joo,
ja siihen sen ott Comput.
Joo,
niin koko molemmat
mieltivät...
mik quarterback erradoot
yakka papingat.
oletun leikkaat tätä hirveästi, nyt yhtäkkiä tämä otetaan pois.
Niin, mutta eikö transvestiitti ole siis ihminen,
joka on vaikka minä jos minä haluaisin pukea tuon naisiksi välillä.
Niin, nimenomaan, nimenomaan, nimenomaan, se on oikein termi.
Ennen oli ongelma se, kun me se otettiin kaikkia samalla.
Niin, ja sitten transeksua oli jo eri,
ja sitten pannaanko nämä sitten trans-ihmisen yläkategorialle enttiin,
mutta tuota Google'ataan.
Niin, nimenomaan, se löytyy netistä.
Tosi jälkkää Google'akaan varovasti, se löytyy hyvin pohdat muutakin.
Se on hankalaa.
Mutta sitten sä oot koko ajan, kun sä oot tehnyt Stand Up-tavallaan,
mutta siitä lähtien, kun mä oot tuntunut, niin sä aina välillä oot pitänyt.
Esimerkiksi silloinhan sä piliit sen 2012 ja jotain silloin,
niin sitten sä piliit ihan selkeen tauon.
2011 lopet ja vuoden tauon pinto.
Niin, se oli vaan vuoden tauon, se tuntu vaan niin pitkältä.
Joo, ja siis oli ihan selkeen lopetus.
Mä olin tehnyt liikaa liian pitkään, ja mä en keksinytä.
Mä en osannut, elämähallin tollel ihan apua, kun olin tässä luokkaa,
ja nyt se on sellaista seiska-lokkalaisen tasolla.
Joo, en mä keksinyt muuta. Tää piti vaan saa etenkin se poikki,
ja sitten mä en keksinyt muuta, kun olet lopetan.
Niin, että se oli arvosti lopetan en pidä taukoa.
Joo, kun yksin tein päätöksinkö puhun sitä keneenkään kanssa,

mä aina vaan pitäen pyytää yksin.

Niin, en tajunut, että siinä olisi voinut olla semmoinen vaikka.

Mutta se helpotti perusti.

Joo, ja sitten mä aloin, pitää mä itseesti nyt tosi paljon huolta,

hyvää huolta, ja sitten aika paljon voimut palaa,

ja sitten mä tein usein, että kyllä sieltä niin kuin se

hyrjää pyöriä, niin pulputus käy, että

niin kun sulla sisällä, ja mielessä, ja kehoossa,

ja se on, että en mä sitä runoihin laittaa, kun en mä runoilin,

niin enkä tuota romaanen kirjalle, ja vaikka haluaisinkin olla niin,

et kyllä se lavaalee se tyyntö ompi,

väkevä, ja sitten meni aloin taas tekemään,

ja joo, joo, joo, mutta se on jotenkin,

se oli joku semmonen boom, eihu boomi,

mutta mun mielestä se aloitin semmoset eri moniisit olisi,

että mä lopetan, niin jotenkin, ja totta kai ne oli eri syytä,

mutta sit se tuntuu se, että kaikki nyt lopettaa

hetkeksi ja ne kaikki palaa takas,

niin kun mä tavallaan melkein kaikki niin kuin

Pekkaan lukuun avatta on palannut takas, niin

että se on jotenkin tiekö.

Joo, mutta se on varmaan kun kymmenen vuotta on tehnyt niin

siinä tota, joo, että ai niin joku.

Mä ajattelen, että elämät ja moni muuta asiaa meni

niinku 7 vuoden jaksossa, että se ikään 7 puskataan,

ja sit se kaari niinku vähän taittuu alaspäin,

7 vuoden kohdalla ollaan sitten ehkä jo alaspäin

sitten viimeistä kolme vuotta, ennen kuin kymppi tulee

täytä, niin mietitään, mennään niinku jollakin

höyryillä, ja sitten tulee mietinnän paikkia,

että haitaanko erää apas kouluun,

vai lopetta tankun vai perustan,

vai pannaanko vielä isompi vaihees silmä,

ja mitkä päihteet, ja näin, niin,

siinä ehkä semmoinen sitten.

Joo, eli ja sitten täytyy muistaa, että mä aina

unohdan vähän sen, kun mä ite aloitin

kolmekymppisen stand-upin, niin tehä aloititte

niin nuori, täältä nyt myös niinku,

me ollaan suurinpiteet sama ikäsijä, niin,

että sä olit jo niin, se on kuitenkin vaikka

ajattelet, että ei he nyt pari kymppisen,

sä olit, mitä sä olit, 20 jotain,

kun sä olit stand-upin.

Niin, niin sehän tuntuu se, että on aikuinen ihan sellaan,
mutta ohan se ihan helvetin nuori.

Niin, niin.

Niin, niin.

Niin, niin se saa paremmin, kun on nuori,
mutta sitten toi saata, että tekee huonompia
valintoja varmasti.

Joten ihan hirveästi.

Mä aloitin siis 2001 ja 2005,
oli semmoinen vuosi, että mä ettein ihan
hirveästi töitä.

Koska on tiennyt niin paljon rahaa,
ikinä sen jälkeen.

Ja sitten mä ettein 150 keikkaa,
mikä on mun sen ennätys,
ja se mun on hermastolla noin 100 keikkaa liikaa.
Ja sitten tein vielä, mä yhtenä yönä heräsin siihen,
tai siis en herännyt vaan,
että on aika nukkunut,
mutta niinku annoin periksi, että hetkinen,
että nyt on liikaa.

Ehkä tässä on tummittää.

Mennin keittiä ja lattialle,
kontille otin paperia,
kun näin ja listasin,
mulla oli kymmenen työtehtävää.
Kolumnistiä, erilaisia tuotteita
ja tehtäviä eri organisaatiossa
ja klubin tuottamista ja tota
kaikkea muuta.

Mä tajusin, että näistä,
kun karsit on seitsemän karsin pois,
että heti kun pystyin päästä
nuoista irti,
kolme jää jäljelle,
niin oli niinku
stand-up ja kahta en muista.

Elämä on laatu paraa,
niin heti sen yön jälkeen
museita varmaan
kymmenen prosentteja
ja sitten niin,
tulot tippu ihan vaan vähän,
mutta silti pari esiin seuraavat

vuodet, eli just topi vasti,
mitä nyt yksi elävä ihminen tarvii,
niin tosi hyvin.

Ei ollut mitään ongelmaa,
mutta sillä laskee eri tiin niistä.

Joo.

Mutta onko sä siten,
joskus juteltiin sun kanssa siitä,
kun se on nytkin,
kun sä asut kuopiossa
ja sitten tietysti toi alkuvaihe,
kun se jyväs, kun ei ollut keikkoja,
niin paljon, ja sä sanoit,
että 150 oli se sun huippu,
minkä sä teit ja se on liikaa,
niin sä hän sunhan keikkamäällä tietysti
osittain myös,
jos sit sä asut kuopiossa,
että siellä ei nyt,
jos sä halua hirveästi matkustella,
niin hän siellä on niinku,
eihän siellä nyt tos semmoista,
että sä voin niinku jokailta mennä lalalle.

Joo.

Mutta sä oot myös ollut sellainen,
että sä teet niinku
vähemmän keikkoja,
mutta sit tavallaan niinku
merkityksellisen min.
Onko sä huomenut sellasta?
No joo, kyllä se,
kun mä nytkin niin,
jos sä asuisin Helsingissä,
niin varmaan tekisin vähän enemmän,
koska täällä, tai Tampereilla,
koska pystyy pääseeseen semmosien
extemporeen keikkoilla tekemään 7 minuuttia,
jotain uutta ideaa,
kokeilemaan lavala,
mutta,
tota,
emä silti teki sen nää niinku,
läheskään niin paljon,
että mä tein vuosia sen 120,

130 keikkaa,
kuitenkin
kurman 10 vuoden ajan keskimäärin,
mutta sit se,
nykyään niin,
mulla on ollut niin paljon terveysongelmiin,
muuttaa, että mä,
ja mä oon niinku oppinut,
hyväksyn sen,
että mikä mä oon,
ja tota, niin, niin,
sit se on,
sä oot ihan oikeasti,
tossa sun,
analuisissa,
heikki näkee,
heikki kuuleen,
ding, ding dong,
pistikon.
Siinä on kato pedagogi.
Niin.
Mutta kun se on jännä,
joo, mä juttelin jonkun kanssa,
joka asuu,
mä en muista, kuka hän nyt on.
Se minä opin maakin kuitenkin,
mutta sä sanoit, että hän tämmönen,
että sä asuu jossain ihan,
jossain joensuun takana, tiekka.
Ja sä sanoit, että on pitänyt,
mä opetas, että
jokainen keikka on niin paljon merkityksellisempi,
se kun se, et sä meidät
joka viikko janoa,
niin se, teeksi sä tavallaan,
et sä tuhlaat sitä,
et
keikka, et ymmärtää,
lavalla pitää olla,
ja teet,
ja se on, niin ku,
tapa oppiaulla lavalla,
mut sit sä oot,
kun sä tajut sen,

että emmä voi korkeintaan
teidän ku keikan kuussa,
niin sinun sen pitää olla
tosissaan, niin ku,
mietittyä,
sen pitää ottaa,
niin ku,
sit pitää ottaa,
se kaikki irti,
mitä on,
ja sen jälkeen myös,
niin ku,
teeksi sä miettiä ne asiat,
mikä meni,
jossain päätöksensä,
sillä välillä,
et ees pysädy miettimään
sitä edellistä keikkaa,
miten se meni,
kun seuraavalla,
ja tekee samat virheet,
heti.
Joo, mut on sekin mukava,
siinä tulee sitä rutinia,
tekee paljon,
ja sitten ei jämähdä
yhteen keikkaa murehtimaan,
mä muistan sen,
kun sitä tuli itsekin täältä ehtyjä,
mutta
tuon tottaa,
sit kun tulee tuot korvesta,
niin sit,
teet harvemmin,
sulla on myös enemmän
aika energiaa,
sitten panostaa,
että se,
mutta mulla se on lähinnä,
jo,
ja nytkin, kun mä oon tätä trauma-soloa,
mikä tulee
nyt
2003-1 alkaa,

niin tehnyt,
niin se on ihan uustapaa tehdä,
se on vähän,
se on jotain kirjoittaa,
vähän niin kuin kirjailija,
että kun kuitenkin mun stand-up-jutuut,
ja mun niin muutenkin,
niin tulee sille,
että ne voidaan se panna ylös,
jonne kekkuna elettää,
puheilemme
pääpiirteettäin,
ja sit se,
mennään testaamaan lavaaleeseen,
siellä tulee kirjoitatuksitte,
niin kun se siihen muuto on,
kun tulee,
mutta tuolla,
kun ees sitä lavala
trenaamisen mahdollisuuksia,
enkä mä oon sit päässyt tarpeeksi
muuhin kaupunkeihin treanaamaan,
niin kun,
esillä, että jos otettu,
vaan ei ole terveystestänyt,
tai muuta,
niin, niin sit,
mä oon vähän ihmeessä,
niin kun,
että miten se menee,
niin kun tosi paljon,
mitä itseksien himas kirjoittaa,
sitten niin kun valmimmaksi sitä,
ja sit se menee semmoiseksi
ulka-opetteluksen,
eikö se,
se on yks tapaa tehdä,
ja kyllä mä silloin alku,
aikoo nää tein silleen,
mutta mielyn mä
jumppaisin sille lavalainen.
Joo, joo.
No se on vähän sama,
kun mä muistan sinä,

Naurun tasapaino,
meidän niissä,
kuten kiirellä kirjoittaa,
että se tiettyi aikaan,
niin sit hän kirjoitti niin kuin
hirveän valmista,
ja kirjoitti niin kuin
nimenomaan ihan tosi tarkkaan,
koska ei ole aikaa yhtään
hukautavaksi,
niin siellä on jokainen ja sana,
ja kaikki niinkuin mietitty,
niinku tyyheksi,
ja sit mä ajattelin,
että tää on niin tehokas,
niin tälleen mä tein jatkossakin,
niin varmaan etekä sä kaks viikkoa,
ja sit tuli mä sitä siellä lavalavaa
hylisemään,
niin tälle tää on se mun tapa,
ettei sitä mahaa mitään.
Joo, joo.
Mutta onko sulla sitten,
tuli mieleen,
tää oli hyvä tota,
että hyvän kysymyksen keksin,
siis reikeksitä,
mutta tota se sanoi,
että hän teki innosti se kovasti,
niin mä oon samaa mieltä,
niin kun sulla on vähän tämmönen
maineet,
sä teet älykäskomiikka,
ehkä väärä sanoo,
ei niin kuin älykäs,
mutta sä oot hyvin tämmönen tieksää,
miten se sanoisi,
niin kuin arvostettu kaikkien paerissa
siitä sun omasta tyylistä,
ja sellaista niin kuin,
jotenkin rehellisestä,
itsen tämmöisestä
tutkiskelusta,
ja myös niin kuin,

no ehkä sitä voi sanoa,
että se on niin kuin fiksua komiikkaa
jollain lailla.
Niin mietiks sä sitä,
kun sä kirjoitat,
et sulla on tälläisiä niin kuin
odotuksia yleisöllä,
et tulee teemumaista materiaalia?
Ehkä joskus,
mutta pääosin se on,
se on vaan se,
kun ite,
niin, tekee siitä,
mikä omassa päässä pyörii,
joo,
ja mikä vastaa
fiilistä,
ja sitten on välillä semmoista
kevyempää,
ja leikittelevämpääkin,
ja sekin on kivaa,
ja sehän toimii
niin kuin suurempaa yleisön helpommin,
mutta sitten,
aina sen jälkeen,
ne tulee sitten tarve,
me yhä ja takaisin syvempää,
semmonen mä vaan on,
joo,
ja,
ja miitinkö mä sitä sitten,
ei mä ankaan kovin paljon,
et kyllä sitten,
ehkä se ratkaisi sille,
et mä tiedet,
mä emme vaikka Tampereilla,
mä tiedet,
fanin,
joka on lähettelytä sähköpostia,
ja näin,
ja mä oon käyty jonkun verran keskustelu,
et se tulee kattoon,
et mä meitin,
no ehkä mä sit,

kuitenkin ton,
tota tota nii,
piippilikinahTELUKikka on ollut jutuun sijaan,
niin valit sen ton,
psykologisen,
tota nii,
muljutuksen siksi,
et mä tiedet,
että se tyyppi saa siitä,
mutta,
emmä silleen,
niin kun,
joo,
mutta ei tuu sellaista niin kuin,
että se keksit,
asia,
joka naurattaa sua kauheesti,
ja sit sä oot sinne,
eikä mut ehdä nyt voi puhua,
kun tää on tosiaan,
että kaks kikkeliä menee puistoja,
niin kun,
et,
et sit sä hylkää sen,
tuleeko sinun sellaista,
niin kun,
ei,
ei se ole vaan niin kuin,
et se,
emmä,
emmä,
ainakaan,
myönne.
Koska se on jännä,
koska sehän on aina se,
mä tunnistan tämän itsekomikkona,
koska täällä niinku,
kun on niinku tiettyjä komikot,
ketä arvosta,
tai arvostan tosi monia komikot,
mutta sit jotain tiettyjä tyyleeä,
vaikka sun,
että kun se on niinku ihan eri laji,
niin kun mä kuopisinko sanoit,

että se on niin hauskaa,
että katsoo vaikka,
kun oli se meidän iltamis,
me ei sinnyt yhdessä,
ja sit on niinku,
kolmas,
tai kolmat,
toinen puoliskuoli,
että minä äämsen,
sit sinä ja sit Ilari,
Johansson,
ja kaikki tekee niinku ihan eri,
ja mun mielestä kaikki tekee sen
tosi hyvin sen oman,
oman juttuun sen,
mut et se on niinku katsojalle,
niinku ihan sille,
että sille on niinku,
tai ihan mahtavaa,
niin kun et kaikille tulee
hyvin erilaista,
ja tästä jotkut tykkää tuosta,
mut mun tulee aina jossain vaiheessa,
mä muistamaisin,
että mä teen niinku,
tää ei oo nyt niin hyvä,
tää ei oo niin tärkeää,
että tiedäksikö jotkut,
jotka katteleet jotain,
kun on lukenut jotain
bilhiksista kertovia asioita,
joo,
hän teki niinku merkityksistä.
Tommosta alimuskompeksiä
ottuu tuossa mielessä,
niinku,
se on joitenkin niinku ruutu,
ja mullekin,
mä kohtaan sitä,
niinku, et mulle tullaan se liittaa,
et mulla on nyt on vaan tämmöstä,
mutta tää,
mä aina toivon, että se ei johdu minusta,
että mä olisin joskus kattonut jotakin,

että, tai sanonut,
että hei,
se on vaan tämmöstä tommosta,
vaan se on,
se on sitä, että
ihmiset ovat vain peilaa,
että mullehan tietyt niinku,
ihmiset tulee aina,
kun mä et tapaan,
niin ne alkaa selittämään,
kuinka väsyynä te ne on,
tai kuinka lihavia ne on,
ja ens viikolla alkaa kuuntaa se lihomaan,
siis mä oon miettinyt,
että johtuuko se siitä,
että mä oon kattunut niitä jotenkin silleen,
että niinku pitullään eski,
vaikka en oo,
vaan se on se oma ihminen itse mielti,
että se on se,
mikä se on pinnallisesti,
kun se näkee,
vaikka minuut,
joka on tuolta niin,
niin sympaattinen jätkä,
ja sitten mä oon hyvässä kunnossa,
niin se alkaa selittämään.
Jotain tommosia juttuja,
mutta siis,
kaikki on tärkeintä,
siis mä oikeesti,
ihan oikeesti ajattelen,
että kaikki komiikkaa,
mikä on niinku vaan,
kun komiikasta on niin moneeksi,
niinku musiikestekin,
niin ihan laidasta laittaa,
ja kaikki käy,
kaikki mikä antaa jollekin jotain,
niin en iso mitään vikaa,
ja sitten,
niin niin,
niin ei oo mitään vikaa,
ja sitten mun juttu on tämmönen,

ja tota,
ja jos joku oikeesti haluaa tehdä samaan tyyppistä,
niin sit vaan tekee,
mutta ettei todennäköisesti ei haluaa.
Niin,
mutta se on hauskaa,
koska mulla on suuri helpotus,
oli jotenkin sekä sitten,
niinku monien,
niinku kans on se,
että kun mä katoin,
millen ne nauraa,
että mäkin jos joskus kattanut,
millen jutuille,
mikä sun mielestä niin,
kun on hauskaa,
kun sä oot katsomossa,
että se,
se on siis,
samanlaisest,
kun mä muutin.
Tekst tavallaan,
että ei sillä ei oo väliä sillä,
että nimenomaan,
että te ettei arvota sitä samalla lailla,
että se on nimenomaan sitä peilausta.
Te, mun hyväksyy, minuut.
Niin, niin,
niin sit se on itselläkin,
kattoo joitakin,
niin mua,
on vaan niin hankala yllättää,
että kun mä arvaan ne panslaint,
niinku melkein kaikilla aina,
ja aha se menee tälleenä,
ja nyt kohta tulee se,
joo, no niin,
niin kuin siihen kyllä,
mutta sittenkin mä tykkään tosi
budoista,
ja eriskummallisista,
ja näin mä,
se onkin tähän liittyen hyvä,
kun sä sanoit,

koopin se nyt,
viime viikonloppuna,
että te, mun saat semmonen,
erikoismiesten,
erikoismies,
ja tota mä jää sitä sitten vähän miettimään,
ja niinku lähetään,
mä en loukkaantunut,
eikä sä tuntunut pahalta,
mä mietin,
että niin, että
mä muistan,
että jossakin vaiheessa,
mun käsitys siitä,
että mikään niinku
tavallaan jotenkin
ei oltua,
jotenkin normaalia,
jotenkin semmoista
surbiiten,
sekien käsitettävissä olevaa,
niin multa on siitä,
kadonut taju täysin,
että emmä tiä,
niin ku,
tai täysin,
mut mä oon,
niinku irtautunut siitä,
että mä oon jossakin
ihan omassa maailmassa,
niin ja sitten,
kun mä välillä mietin,
että miks mä oon
koko kansanrakastamaan,
niin ni,
etkö sä kattoo vähän
ulkopuoltenen,
no,
mikskö hän,
ja näin,
mut et se taju siitä,
että,
että miten pitäisi ihmisiä
johdataan mihinkin,

niin,
se oli aika hyvin sanottu,
mutta se yllätti muuta,
että mä oon suunnallisesti
erikoismiestä,
erikoismiestä,
se on,
se on aika paljon,
ja,
ja,
siihen nähden mä,
niinku,
pärvää hyvin.
Kyllä,
eikä se,
se,
sehän oli,
että se oli kuitenkin,
se oli 300 ihmistä,
jotka jokainen nauro,
niinku ihan,
niinku, et,
ei se ollut sille,
että sä olit sieltä jonkun,
niinku, et 15 prosentti,
oli sitä mieltä,
että tää on parasta ikinä,
ja kymmenen prosentti,
se on tosi hauskaa,
että en tajua,
kun mä jokainen oli,
niinku, messissä siinä.
En mä ois semmonen,
niinku,
joku Eero Korso,
joka takaa niistä tästä,
nii musta,
mikä on ihan siellä,
komiikan,
hedelmällisimmissä,
mehukkaamassa,
ytimissä,
ja se,
jotkut sille,

että eihän tämmöstä voi olla,
jotkut,
että nimi omaan tämmöstä voi olla,
ja,
mikä on niinku hienoa,
mutta eihän mulla,
en mä ois yhtään semmonen,
ja tota,
enkään niinku,
nii,
mutta,
mutta se on,
jotkut ottamista,
niinku,
mä huomoin,
että kaiken,
kun on näitä koomikoiden koomikoita,
nii,
kyllähän me tykätään tosi oudoista.
Siis niinku,
nimenomaan ehkä,
se on just se,
että kun on,
tavallaan tietää jo kaiken,
mihin mennään,
niin se on ihanaa,
kun joku siellä yhtäkkiä,
vaan tekee jotain aivan päätöntä.
Se,
että tätä en nähnyt tapahtumaan,
niin se on jotenkin hauskaa se,
meille se,
yllätys myös.
Joo,
ja sitten,
no,
kaksi nimeä,
mitä,
siis,
mä en mainitti nyt suomalaisi,
mutta,
että ulkomaalaisia,
niinku,
edipepitone,

eli ettiepepitone on,
niin se on semmoinen,
se on mulle semmoinen,
niinku,
koska se on niin,
ah,
siinä jyllään eri,
erilajat jännät voimat,
ja se,
niinku,
valille huutaa,
niinku,
heti perään,
se kuiskaa sille,
ja takia,
siitä mä tykkään,
niin sitten,
Rory Scoville,
Rory Scoville,
muistaaks niinku,
niinku,
internetistä,
niin,
ne on semmosii,
ne on omalaisia,
Rory Scoville on vaan,
niinku,
ihan loppumattoman lahekas,
ja tota,
tuntuu,
että se ei oo tää eständappia tosiissaan,
koska se on liian helppoa sille,
tai takii,
tykkää vaan golfata,
ja olla perheen kanssa,
mikä on hieno,
mutta edipepitone on kyllä,
niinku,
ahjai.
Siinä on jotain,
kun se on vähän vanha äijä vielä,
ja,
silloin jotenkin,
tai emme tii itse asiassa,

ku,
vanha se on,
vai näyttääks se vanhalta?
Musi 60 aina,
jotenkin se on tosissaan,
niinku,
hämmentävää tapaus.
Joo,
mä pysyy siinä,
ja se jotenkin,
antaa jotakin elohtoa.
Joo,
ja mun mielestä se on sama,
niin ku,
että mun mielestä se on,
nimenomaan,
noittenkin,
tota,
että tunnetumpien,
amerikkalaisten,
koomenko,
jotka on siitä puhunut,
niin me oman,
että niillä on sama homma,
tändikkaa,
kansiostaan,
niin ku,
että minkä on tarpeeksi,
nimenomaan.
Niinhän ne sanoi aina,
toi,
mikä se on se,
minkä se nimi on?
Varmaan joku vaikka,
emme tiiä,
Larry David.
Larry David,
nimenomaan,
kiitos,
kiitos,
niin siellä oli kans se kuulemaan,
niin siellä oli aina se,
että koomikot menivät innoissaan,
kattoo,

kun se meni lavalle,
kun se saattaa just kävellä lavalle,
komedistorissa,
se kattoo yleisöse,
natsko nää häpen,
ja lähti pois,
niin ku,
että se oli aina vaan niin hauskaa,
koomikot,
eihän kukaan muu siitä,
eihän tiedäksä,
kun se,
ettei kias, mitä sattuu.
Niin menestyksellinen,
uraa kuitenkin,
mutta tota,
ettäkin musta tuntuu,
että jos mä tekin sit oon sama,
eihän kyllä,
niin nopeesti olis,
et,
no ei tarttetulla.
No,
no miten sitten,
pakko,
käysitellä toima on paljon puhuttu
siitä vierailen kanssa,
erityisesti jukan kanssa,
mutta sään oli,
noin viikon uutisissa,
sallit siinä ensimmäisessä porukassa,
jotka sielpäis tekemään,
niin tota,
miten se prosessi,
niin ku,
miten voisit kuvata sitä?
Okei, se oli niin,
se oli niin työlästä.
Hypätään sen yli,
mutta kun se on,
aidosti,
musta oli vaan niin hyvä se,
et jotenkin...
Tää ylläkysi,

hirmiskään, niin ku tää fikse.
Joo, joo,
ei, ei, ei, ei.
Mä tajun, miten se tulee näin.
No se oli rankka,
meidinkin,
sitä se oli.
Joo, eikä se,
eikä se ollut,
niinku se,
olemaa aina sitä,
mulla oli elämässä tapahtunut,
justamaa aika,
toi on niin juttu,
mutta,
se on ollut kyllä vedenjakaja.
Joo, joo.
Joo.
Oi, ja mun mielestä se on,
näin, niinku,
ei mitenkään suurittu,
mutta mun mielestä se on,
niin ku, kans kun tietää,
myös muita siitä,
niin,
sinä on kyllä nähnyt se,
et kuin tärkeitä työ on,
siis, niin ku,
et missä kohtaa,
pitää, niin ku,
tavallaan,
että vaikka on kuinka mahdollisuuspäästä
tekemään jotain tollaista,
niin jossain kohtaa pitää olla sille,
että nyt mä en,
nyt pitää pitää taukoa tästä,
niin ku, miettiin, että se,
työ, työn ja stressin määrä,
lisää sitä niin paljon.
Mut, meidän ei tarvitse siitä puhua.
Joo, ei.
Ja senkin,
mä oon sit puhunut,
näin, miettiin, onko mun julkisesti,

mut, mun ei muuttunut,
koska kyllä ei käynyt se läpi,
mut, jotenkin,
tuo iski yhtäkkiä.
Joo, joo, joo.
Se oli, joo.
Eli liikut on tollel,
ei saa siis, en se liitä sitä,
että liikut on,
vaan niinku, yllätykin.
Joo, joo, joo.
Mut, tota,
en mä siitä,
alussa enempää puhu.
Nyt tämä hyvä,
sitä me voidaan.
Seuraavaa siltä,
ihan, ihan mistä,
ihan mistä vaan.
Mut, se mietit yhdenkin,
jossain kesäteattorissa,
se oli, se oli positiivinen kokemus,
varmaan.
No, oli todella.
Se oli se,
teattore-euroopaa 4.
Mennään omaa.
Se on,
se oli todella,
aas on silloin saarjärvellä,
ja sitten oli huono sapessa,
ja se on ottumaan,
niinku, nousu,
se oli kalle pylvänäinen,
ja päivi pylvänäinen,
näyttiin,
ja pari skuunta,
niin ne,
mut, niinku,
joo.
Ja tota,
siis teattore-euroopaa 4.
on silloin kun mä olen ollut lapsi,
niin se on ollut saarjärvellä,

toimivat teatteri,
ja se on sen takia tärkeää,
ja niitten,
esityksessä käydän katta,
ja mietit nyt,
me huuhkuu tämmöistä,
ollaan näin nokkeilla,
ja nopeita,
ja hauskaa,
ja näin,
ja sitten,
aina kuitenkin haluin vähän myös näytä,
että tässä komiikkauraa,
Uran rinnalla,
ja,
et yhään nyt siitä,
ja näin,
niin sitten pääsin siihen,
niin se oli kyllä hieno,
sitten,
ja,
ohja,
siinä on jotain semmoset varsinkin,
niinku,
koomikolle,
joka on aika yksidästä puuhaa,
kuitenkin,
niin sitten on jotenkin se ryhmätyyä merkitys,
se on jotenkin,
et sit,
kun se ottaa vastaan,
alkuun,
mä oon huomenut,
mun on aina vaikea,
et mä rupeen vähän taista,
et kyllä mä tiedän paremmin,
mitä,
ja sitten,
eikun,
nyt,
nyt ei oo se hetki.
Joo,
ja se,
nimi omaa,

että,
mä olen kuullut,
että se on,
niinku,
äsikku oli huonossa hapees,
niin,
mitä mä oltiin,
muutamme päivät trainattu sitä,
mä en ikinä ollut teatterissa,
niin,
mä oon,
niinku,
pääosan esittäjän ja ohjaajan kanssa,
niin,
ne isotan siellä katsomossa,
niin,
mä kerrot,
miten mun mielestä joku kannattaisi tehdä,
niinku,
kuuntelis,
mä olen,
niinku,
tehän tämmöstä o,
niinku,
se johtu siitä,
että,
oliko se,
teijon eloranta,
oli ohjaaja,
niinku,
mahtava,
mies,
improvisaatio,
kurssilla joskus kauasitte,
mikä,
niinku,
ei ollut improvisaatio esiintymistä,
vaan niinku,
tämmöistä,
niinku,
mieltääkin mielenkiin,
kehon avaamis,
juttuota taviksi,
enemmänkin,

mun siis,
joka tapauksessa,
se otti sen tosi hyvin,
niin,
mä en mitä,
täällä nää kuuntelemaan,
mä oon,
että mä en ikinä tehnyt teatteriin,
ja,
nää kuuntelemaan oikeasti mun idealta,
ja niinku,
eihän tämmöstä voi olla.
Joo,
eikä se aina kyllä olekaan,
niin,
joo,
ja sit toi,
se,
Antti.
Antti,
ja ku,
nyt mä,
mun muu tuli,
mut,
tota,
hän ajattelin,
hevireissussa,
tuo,
niin,
sorry,
mut,
kuitenkin,
niin,
tosi mahtava jäksi,
se otti myös vasta,
ja sitten,
siinä oli,
että,
sen sanoo sitä,
justi,
että,
mikä siinä oli sitten taas,
mitä itse pystytuomaan siihen,
niin,

joka kertaa,
me kehitettiin sitä juttua,
koska mä oon koomikorotettu,
että se,
koska on valmis,
ja näin,
niin,
aina jotakin sitä kohtaista hiottiin,
että,
voisiko tehdä näin,
voisiko sanoo noin,
niin,
niin,
ihan loppuun saa,
että se ei ollut valmis,
ja vaan rullata,
vaan aina.
No niin,
se pitääkin.
Ja,
se oli,
niin ku,
mun pannaus siihen suuntaan.
Se,
niin se on mun,
jännän,
tommoseen,
intensiivisissä,
ihan taas joskus,
ja sitten se,
niin,
joo,
tämä,
tämä tosiaan,
nyt kaikki mennä jaettiin uuden prokkikseen,
ja,
nyt silleen,
jähän niitä,
aidosti,
kyllähän se on semmoista,
niin ku,
se on vähän ku koomikoiden kanssa,
että,
et ei tarvitse nähä niin usein,

ku,
silti,
niin ku,
on tämä yhteinen jut,
yhteinen kokemus,
niin silti,
niin ku,
tuntee toisen,
niin ku,
aika hyvin,
vaikkei jokkaan sille,
että soitellaan joka viikko,
vai jotenkin sille,
niin,
niin,
niin,
niin sitten,
sen ettema vuoden päästi,
kun olemme,
tota,
hankittu lisää silvápussi,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin miten sitten,
tota,
sä teet,
oma,
teen mun,
teen mun pesterisen podcast,
joo,
ja on sulleet tuttua,
puuahan,
tää puuminen,
teen korona-aikana joo,
joo,
ja se oli,
se oli juo,
mä en muista mitään lähti,
mut varmaan siitä koronasta,
mut,
jäätää lähivuosien homma, niin kuin semmoiset kunnon rumahduksesta, niin
mä oot tässä just mietistä, että mä tein siinä hankittiin rahautusta hirveästi ja

käytettiin tosi paljon rahaa ja hankittiin laitetä, tehtiin aika laadukkaasti se tekniin tuotempaa ainakin ja sitten tota kaikille sille, että sä oot saa sitä yhtään rahaa ja näin, mä tarvitin, mun panos on se, että mä saan tehty ja mä saan vähän itselluottamusta ja niin mä sainkin siinä, että mä saan sen tehty ja tota pääsi niin kuin vähän, että niin joo, kyllähän tää tästä nää ja aika haparoida ja mut kyllä sitä pääsin eteenpäin siitä ja sain vähän niin kuin lisää bolsoja ja eli kikulleita ja sitten niin en tiiä olekaan sen aamisesta, mut sit kuitenkin sattumalta, niin sitten pärättiin yleiltä semmonen hauska maailman loppupodkesti, mikä sitten tehtiin ja mä mietin, että mä onnistunut siinä olemaan niin, niin kuin mä itteni ja itse varma ja luotin itteen sen takia, että mä olin tehnyt mä oon podcastin, että kyllä se kannatti, mä oon te intuitio, että mä tarvintaan harjoitus ja itselluottamus mielessä ja sitten the rest will follow and it fucking dead.

Eikö sitä, oks se, oks sitä tulossa lisää?

Oh, ei saa kertoo muuten, koskaan ei saa kertoo mistään mitään, mitä se orvaks mä oon, mä oon se postilaatikulle mitään kertoo.

Siis mun vanhaan ystävä, en ois soittu hommia tehnyt ja hän on niin ku ääni alalla, mä itse asiassa olisit ooo, et ku ei voinut voinut sanon, mut eikä sanottu nytkään.

Joo, eikä kausi oli hyvä ylearenassa, on kohd se vieläkin, mut sitten nyt tulee ennessä, kun sinä toinen kausi, ja tuottaja sanot, että se on vielä parempia.

Se oli hausteella hyvä kemia mun mielestä siinä kolmella, niin kuitenkin, että kuka hoitaa mitäkin ja sit se on musta ihaana, kun mä kansallisessa autos kuuntelijasta, mun rupissa naudattaa niin paljon, ku just ehkä just säkin sanoit tuossa ennen kun olet, että tavallaan et yhtäkissä meidätkin jo ennenkin, mutta se on niin jauska, että tässä on tavallaan ikka ja sit se, ku kas hän ois.

Ellenoja.

Ellenoja.

Ellenoja.

Ne rykö jotenkin tietyt tää, ja sit se tulee semmonen teemo, kiertolaukaus, semmonen, joka menee sinne, menee johonkin omaa.

Joo.

Mitä juuri tapahtuu, johon järvetin jauskaa, mut mä oon sinne.

Joo.

En tiedä, mut jotenkin kuulla, et en mä tiedä, ei se varmaan ollut nää, mut suuntaan, et ikankin reaktiun sen.

Niin.

Voi olla.

Siinä sai olla ihan just niin, että minulla ei ollut paine, et mun oli semmonen painoton laitati, että jos me oltaisi vaikka komedia kaksikko, et se on sitä ohjelmaa ja sä oisit se juonteelua, se paine, niin sit mä oon se painoton laiton,

mulla ei vastuutena, mulla on helppo olla rentoja.

Niin, niin.

Meillä ei ole ihan mitään juttuja tahansa, ja sit leikataan pois.

Niin.

Ja heikin naamalla, että se, tai sun piikkiin se menee, onko se hyvä tai onko se.

Niin, niin totta.

Ja näin.

Jotenkin ikka on siinä niinkuin se päävastossa.

Selkeisesti päätoimettia, ja me ikään on tämmöinen

niinku häriä kulttuurit, urheilun toimettia,

ja sitten ellen on tota niin, niin,

sivällisen bikiniljellisuuskritikko ja

vähän niinku asiantuntija ja hauska mimmi,

myöskin.

Mutta se on kyllä se löyty, kyllä varmasti löytyy arjanasta vieläkin.

Se.

No, jos ei löydy, niin lähde mun sähköpostiin,

mä voin lähettää sulle nii filet.

Ja tein mun vesterenporkasta löytyy YouTubeista.

Joo, siellä se on vieläkin se.

Se on suurin myötä ja ajatonta.

On, on, on, on.

Tätä mä hystelyä kahden,

mä menen jääkeyjoukkoista, otin kaksi paikallista

tota jäbyyliä.

Siihen yhdenki taristi ja yhden tota,

lassi.

Mutta toi on niinku, mistä nii kaikki löydyt tehdään, niin meidän jääkeyjoukkoissa.

Joo.

Sieltä vaan löytyy tyyppejä.

Meillä on kova jääkeyjoukko, ja kun siis

kuopioissa rock surferissa,

se on semmonen pitkäaikan käynyt,

mut se on semmonen vähän niinku,

Helsingissä on pitkään piirron semmonen kuin zoom

joukko, missä on niinku,

näyttelijöitä ja rockareita tämmöisiin

ja sinne tekee hyvää tekeväisyyskeikauksia.

Meillä on vähän samaa, että siellä on muusikot

tosi paljon.

Joo.

Ja tota, ja jotainkin näyttelijää ja meikäläistä ja muuta ja sitten nekin tekee hyvää tekeväisyyttä.

Joo.

Ja näin, ja siellä on Sakaari Kuosminen mun muun muassa pelaajassa, se on tota siellä, ja se on hieno haamo, ja sitten Sakaari Hietala, Tarotin jätkätä, ja kaikkea.

Ja siellä on niinku sama, ja siinä mielessä se on niin kuin semmonen tunne olevani pulssilokoa, niiden kuopion zoomis.

Mutta se on hienoa, oli siinä, mikä se on se, kuopion käsitettäiset koljobirran, kesä- ja isalmessa se.

Joo, se ei ole kuopion, se on isalmassa eri kaupunkka.

Niin oli niitä molempien karonka, kun se on niistä mapeellinen.

Ah, niin onkin, kun se on mafirma.

Joo, ne mä kävin esiintyy sieltä niiden karonkaassa, sit mä muistin,

mä oon ikien jännittänyt niin paljon,

just ku Sakaari Kuosminen,

istuu siihen eturivisessä,

mä oon sitten sieltäkin se, että

kun jollain on karisma,

jotkut on semmoisia,

ettei se ne imee kaiken itteisiä,

se on semmoiset...

Houskoon jo juttu.

Niin toivottavasti ne katsoo moaakin,

eikä moa.

Se meni tosi hyvin,

että mä muistin se oli hirveän iso hetki,

kun sanon, että kuos on tullis esiintyy,

oli tosi hauskaa.

Mulla on setissä yksi juttu nyt,

mikä tota,

mitä on kirjoittanut,

hirveän molemmat muut ihmiset,

mä keränne niinku punchline,

niin me ei isäältää mun veljeltä,
ja sitten Sakaari Kuos,
meillä saattaa yks kanssa juttu.
Mä en...
Mä en tiedä,
onks se välillä sanoa,
kun mä olisin mikä se on,
mutta mä kysyn luvat,
saako kääntää se,
niin joo,
käy tuun vuonna.
Niin nii,
se on oikein hienoa,
ja sitten mä kerron,
että mä oon jatkenut sitä,
pitää pidemmälle,
mutta se on aivalus silleen.
Se on niinku tämä juttu,
että ettei,
miksi puhutin hyökkäis Suomeen,
no en tiiä,
no miksi,
mutta että no,
onhan meillä ainakin kela,
tämä juttu,
mikä on.
Niin nii,
se oli Kuos,
mä sen pukuin,
kun pisehit mä juttuin,
onhan meillä ainakin kela.
Sitten mä olin silleen,
että saanko kääntää.
Eli kiitos,
vaan sinne.
Nyt sä et läys,
puhutaan siis vielä,
koska tää on myös promoamista,
niin täytyy nyt ensin sanoa,
siis nyt,
kun tää tulee jo ensi viikon,
varmaan ulostaa,
niin tuota,
kesäpojat kiertuen.

Joo,
kesäpojat kiertuen,
kolmatta kerdetään mukana,
siis,
ikka, Kivi ja Tomi,
ilmainen pyys,
mut mukaan silloin,
on,
kesäpojat kiertuen.
Se on viides kierrytty,
mut mä oon kolmatta kertaan mukana,
ja se on tuossa,
se kestää kaksi viikkoa tänään vuonna,
ja se on,
kesäkuun viimeinen viikko,
ja heidän ku,
eka viikkoja.
Joo,
ja koeks se on,
emmalla,
että kiertetään,
se on aika mielenkiintoisia
keikkapaikkoja.
No,
se on lähtenyt siitä,
että se on ollut semmos,
niinku ihme,
niin,
tavallaan puhastelua,
ja semmos,
niin kuin vähän mennään,
mutta nyt se on sitten,
kiertetään, kun muistikin,
mutta mennään,
niin kuin isoihin kaupunkeihin,
ja näin,
mutta,
mä oon muun muassa viime vuonna,
jätkät oli ihan ihmeessä,
kun tein muuten ihan uuden,
elementin,
kiertetölle mukaan,
eli ruokailu.
Eli,

niinku,
voi syödä,
voi syödä jopa terveellisesti,
voi jopa syödä useasti päivässä,
ja niin,
kaikki on,
niinku,
esille,
että mitä tämä nyt sitten on,
ja niinku,
ihmeellistä,
kun ne on kato lähtenyt,
semmos kolmekymppisen jätkiä,
niinku,
kuhaa vähän saatata,
hiilareiteissäkin,
salamiakin,
kossusta,
niin kaikki hyviä,
niinku,
niinku otin ihan paikkaa proteiinipuutoksen,
mutta niin,
niin,
mä toin,
niille ruokailuon jätkättyisin,
että ehän tämmöistä on missä,
et mä oon varmaan pilannut niitä
rappiaromaatinga täysin.
Joo, joo, joo,
tästä tuli niin ammattimaista toimintaa,
kun tein,
mutta tuli mukaan,
no,
mä piten niin ammattimista,
kun mä oon syödä.
Joo,
et mä oon itsellässä selvinpäin,
sillä niinku,
yhtäkin se ei ole kesäpojat,
vaan kesäaikuiset.
Joo,
tänä kesänä mä ajan opettaa niitä,
et mä sinä sivut hampaat,
kahäisesti vuorokaudes.

No,
mutta se voi olla vähän liikkuu.
30-pisille,
nääh iso juttu.
Joo, joo,
se on kyllä,
kesäsedät.
Nei,
nei,
kesäkeskilokka,
jo suorittaja,
sitä päivää.
Nyt kaikki nukkumaa,
jos ku me aikastaan keikat,
niin vai sitä aikaisemmin nukkumaa.
No,
mutta sitten taas,
missä pestään paljon hampaita,
monta kertaa päivässä.
Traumasoulu,
se on se kertaa itseensä.
Silloin sitä hampaa,
on muuten paljon peissu hampaa,
se on tottu,
Pessan peili,
että mitä minä oon mennyt tekemään,
miksi minä tämmöiseen on lupautunut,
autakaan joku,
ai ei kukaan auta,
okei,
minä auta itse itseäni,
mitä se jaksa,
se on,
voi, voi.
Mutta se on nyt alkaa syksyllä,
niinku sä sanoit,
syksyllä,
onko se valmis?
Nyt,
miksi sä kysit?
Heiku,
nyt sä oot tästä,
miksi se pitää olla valmis?
Tämä on prosessi.

Tämä on prosessi.
Ei se ole vielä valmis,
mutta on se hyvässä vaiheessa
ja elokuussa,
se on pari treenekeikkaa siihen.
Joo.
Ja sitten,
niin on kirjoittanut sitä kyllä paljon,
mutta siinä on nyt se,
että se ottaa kehitys harppaksi,
silloin kun saa sen lavaalle.
No totta kai.
Mutta joo, syksyllä mennään,
onks meillä 14-15 keikkaan,
te muista,
kun se elää,
kun yks peruttiin,
mutta sitten,
joo.
Ja suurimmissa kaupungeissa on,
joo.
Ja tota,
kun haupapesi on pieni,
joo tota,
mennä tiiä,
se on siellä jossakin,
se oli Tomi ylimäsi ideä,
Tomi, joka tuottaa sen.
Ja tota,
se on tämmönen,
se on kyllä,
sydämme juttu se,
että sen,
kun mä en joutunut traumatisoitumiseen
ja sen traumaan käsitteisiin,
sen tutustuu elämässä,
niin nyt ja toipuu itse,
että siitä,
joka päivä on sen kanssa tekemisistä,
mä oon kelannut sitä ihan sikana.
Joo.
Ja mä kerän oon vähän tietoa,
siitä.
Mulla tuli semmonen,

tuli vaan aika intuitiivisesti,
tuolta ihan hänteluun
ja persvauvin vierestä lähti,
se mulle viesti minulle,
tuolta tänne korteksi,
että kyllä tästä nyt
olisi tärkeintä puhua.
Joo.
Ihan,
sen takia, että,
että
komikkaan mulle myös on ollut itse terapiat
siinä,
niin se on sellaisen,
kun minulla on tarpeeksi etäisyyhtiökyky
ja puhua jostakin,
niin se asia tulee tullaan käsiteltyä ja näin.
Mutta,
ehkä enemmän kuin koskaan,
että mä voin myös peilata ihmisille,
koska mä oon sanottanut,
mä saan puhua vaikeasti jutuista,
sille, että se ei ole liian kiusollista.
Mikä on kyllä vaikeaa tästä tapauksessa,
mutta siis,
kuitenkin,
osaan,
niin,
ja sit, kun mä puhun haastatteluissa tästä,
niin se palaute,
mikä sieltä on tullut,
sitä on tullut,
ei ole ikinä tullut,
mistään niin paljon,
mitään palautta,
ja on se ollut sitä,
että ahi,
että muillakin on tällaisen.
Mä luulen,
että mä ainoin,
ketkä käsi tällaisia jutuista,
että mä en olekaan tajuunut,
nyt kun sä selität sen noin,
tai juusimistan kysymys,

ja niin kun,
tosi tärkeitä ihmisille,
että,
mä oon tässä niin kun,
tavallaan vähän hävettää,
kun voidaan olla,
että tulee semmoinen fiilis,
että mä oon niin kun Jeesus,
joka tästä tekee palveluksen ihmisille,
mutta pittu,
että kyllä se näe on,
osittaa,
ja niin kun mä,
mä, se on niin kun,
silleen sydämme asia,
että,
ainakin kaikki koommikot,
varsinkin,
on kyllä itsenut,
pitää olla hauskaa,
pitää olla hauskaa,
pitää olla hauskaa,
pitää olla hauskaa,
että on hauskaa asia,
hauskaa asia,
hauskaa asia,
niin kun,
ja,
ja se on niin kun,
tavallaan,
mä selitän sen,
mitä,
mistä Traumassa on kysymys,
ja sitten,
keskiössä,
näkee ehkä selittämistä,
mutta kun mä en,
niin kun se ei oo,
mikään hänä Gatsbyn tyyppinen,
semmonen,
että,
itse mulla on näitä tunteita,
missä ei oo mitään vikkaa,
no ne,

että hänä Gatsbyn Netflixissä,
se on loistavaa,
niin kun,
erilainen työ,
mut mulla on se,
että mä omiin esimerkkiin kautta,
jos mä sanoin, että Traumassa on tämän,
toimii tällä tavalla,
mulle elämässä tarkoittaa,
että,
silloin mä hän vaan olisin sen,
mutta,
että mä en oikeastaan haluais itseä,
niin sinne,
silleen enempää,
että se ei oo semmos niinku,
hillostamista,
että mä koitan pitää,
omaa tunteet,
kurissaan,
että se ei niinku,
että se ei käsittelysi niin paljon minua,
vaan niitä ihmisiä,
että mä tiedän,
että sillä on merkitys,
että tää on tämmönen,
saatana,
kun hän tekee,
mä kirjoilin,
mutta niin,
mulla on niinku,
tavallaan,
en ne ollut aina kaksi jalkaa
astäännäpissä,
nyt toinen jalkaa,
ainakin puoleksi,
niin se on jossakin muualla,
että mulla on semmonen,
mikä on vähän hakee myös,
jotakin,
ei välttämättä komiikan tilaalle,
mut se lisääks,
tämmös niinku,
että mä oon jonkun tämmönen,

niinku,
autta,
ja
mä voisin olla joku valmente,
mä usean fantaisin on siitä,
että mä voisin,
niinku,
valmentaa jataa,
vaikka lapsiin,
miten mä olisin hyvä,
tällaista näin,
ja,
tai,
joku tämmönen luennoitsee,
että tämmönen,
niinku,
voi mannuttaja parantia hahmoo,
että voisin pietää,
tää on miesten tyypajoita,
ja miesten piiriä,
mihin mä itsein yhä osallistunut,
mä voisin myös pitää niitä,
että joku tämmönen,
se toinen jalkaa menossa sinne,
niin tässä yhdistyy tässä traumassa,
ehkä se,
että mä tein,
otan hän se syvemmän merkityksen sieltä,
että mä puhun tästä,
nyt popularisoinen,
ehkä traumaa,
käsitettä,
ja sitten,
tulee se komiikka,
sen komiikka on,
niinku,
työkaluulla,
koska mulla ei muuta,
että seks se on.
Ymmärrettäisi,
mitä mä tarkataan.
Suurin piirtein.
Joo.
Suurin piirtein.

Joo.
Siinä yhdistyy jotain,
tämmössä niinku,
valistus,
ja parannusauttamistyö,
ja komiikka.
Mä luulen,
että toi myös sellainen,
että vaikka sitä kuinka se elittää,
niin se pitää vaan nähdä.
Tiiäkset,
että sit se,
niinku, on.
Niin,
se on kyllä herättänyt kiinnostusta,
se on,
noissa,
ja mä toivon,
että se,
se tavoittaa ihmisiä,
kun aika moni on sanonut,
että niinku,
joo,
sen mä tunkele kattotaan,
että mä yleensä
käy stand-upin kattomaan,
mutta tämän mä tunkele kattomaan.
Joo, joo, joo.
Eli siinä on,
niinku, sellainen, että
on,
ja se voi olla hyvä sisähittö tuote,
myös sellaisille,
jotka ei nimenomaan käy kattoa,
kun ne ajattelee,
että stand-up on tätä,
en mä halus sitä.
Niin.
Sitten näkee jotain,
tällaista,
niin se on myös portti niille,
että se voi olla tällainen kokemus.
Niin, se on niinku,
vastaan tuloa jostakin,

niinku,
se tulee vastaan niinku,
niitten maailmassa,
ja sillä tavalla,
että ahaa,
tässä on niinku,
tämmönen joku asia.
Joo, ettei kautta,
ne voi olla jotain...
Se ei ole parempia,
aika tärkeää,
mutta se voi olla sellainen,
joo,
niinku sanoit,
ja sitten,
jos mä nyt,
en pysty yli vaikka lopetata tämän kiertuen,
jälkeen,
kertuen jatkuu siis,
2024,
keväälle myös,
niin mä oon ajattelut,
että kaikki meni syvin,
että seuraava olisi sitten,
se on jo sen nimi on Tunteet.
Mä oon keen ootan,
niin pääsin sitä kirjoittamaan.
Käymään kaikkiin Tunteet läpi,
ja kerrotaan,
miten se näkyy elämässä,
koska,
sellaista hämme kaikki tarvitaan tätä,
tietoa ja taitoa,
koska kaikki on niin pihala,
kun käy niin kierroksella,
lähinnä,
koska puhelin.
Niin.
Itsekin.
Joo, joo,
niin sä homma sitä oli puhelin.
Mulla on ollut meille,
jo 9 kukaan,
tai jotakin.

Mä en muista siitä mitään.
Mä oon näyttänyt,
kun mä laitoin sinulle viesti,
jossain vaiheessa johonkin,
ja tekstarin,
ei WhatsApp,
koska sillä ei ollut.
Ja sitten mä laitoin siellä
jonkun semmoisen vinkkaava,
semmoisen,
mitä pystyy älypuhemmin,
laittaa,
ja sitten mä en mitä sinun
reaktioon,
joku semmoisen,
hah,
niinku jotenkin,
niin se näysi sinun puhelimme,
samaa laille.
Mä en tiedä vielä,
että miten se näkyy siellä jotain,
etteekö sä,
12 pistei,
että sitten tulee semmoinen,
niinku hauska semmoinen,
niinku tyyppi,
joka tulee näin,
ja sitten mä te olet siihen näyttänyt,
että sulla on varmaan hyvin oudu.
Joo, silloin,
kun minulla oli se,
nollinen nokian simpukapuheille,
pitkään vielä viimeisyksinä,
niin,
tota,
simpistiin jonkun,
tai mun emojinni,
siinä näkyy semmoinen,
niinku laatikku,
ihan vaan tämmöinen laatikku,
niinku ois,
ei mitään muuta,
laatikku muotavaa,
ja tota,

joskus kaksi laatikkoa,
ja sitten näin,
ettei ne,
niin saattu lähettää mulle,
tekstiveestiillä vastauksissa,
jonkin hauskaan juttuu,
niin kirjoitti laatikku.
No,
niinku,
se on jo sisää piirrin juttu,
niinku laatikku, laatikku,
kyllä, kyllä.
Joo,
nyt mä hyppäsin vain,
niin pakko sanoa,
trilogia,
nii tunteet on toinen,
mikä on kolmas?
No,
mä haluan ajatella,
että se vois,
on niinkin työni mennä,
olla niinku toiminta.
Okei.
Mut,
sitä,
se on vähän häämmäinen,
mä ois tässä on kiinni,
mut,
siis,
viimeinen vuosilla toiminta,
eli,
että miten sitten,
mikä on se kaikista vaikein,
että ihmiset on tätä,
tota,
terapiatietoa,
soveltaa itse asiassa,
joka paikassa,
ja on ushenkellisyyttä,
ja henkistymistyön muuta,
mut,
miten siis te käytännössä,
tuolla,

kun sä oot liikenteessä,
niin miten sä oot,
niin kun,
sä voit mielessästä tappaa jonkun,
mut,
että miten sä,
ehkä sä et,
että astuisi jotain autosta ulos,
ja niinku,
nii hakkaa kuulla,
sitä peiliä,
sitä pemaareista irti,
ja,
mut, että,
jotainkin ehkä tällasta.
Sitten siinä voi olla myös osio,
mikä käsittelee,
kaikki parhaat toiminta-elokuvat.
Niin voisi olla.
Niin,
ja mahtavaa.
Here's how you do it.
Oliko sulla joku,
mä laitoin,
sekalla viestin sulle,
siitäkin,
että tällainen komedia muisto,
mitä mä oon kyselytä,
kaikilta,
kaikilta, tota,
viarailta,
joka on tehnyt suun,
joku,
se on jotenkin jäänyt sulle,
merkitykseisesti mieleen,
se voi olla sun omaan joku,
tällainen, mitä sä olet tehnyt,
on siis sitten,
alun keikkaa,
tai se voi olla,
tieksä,
kun sä katoit lapsina spede-showta
ja tai juuri tyttäkkiä,
jotain elämästä.

Oliko sulla jotain sellasta,
tullut mieleen?
No,
top secret,
elokuvat.
Sehän näitä,
mikä siellä tyylillä on.
Niin,
mikä se on.
Heimmellennetään,
sitten,
miesialaastonaseen,
näitä vitsiä.
Niin,
top secret oli semmonen ekaan,
minkä mä muistan,
mikä mä näin,
ja se on todella hyvä siinä.
Ja mä olin sille,
että,
näin,
että nää olin hauska.
Mä olin kyllä varmaan ornu,
ihan siinä,
missä muutkin,
muillekin komiikan jutu oli,
joo,
olisinkin jillekin pikkupojatelokuvat,
ja muille,
mikä on tosi hyvä.
Se on melkein yhtä,
se oli ehdolla tähän.
Mutta top secret oli semmonen,
että,
niin tälleenä,
että tämä kyllä nyt yllättää koko ajan.
Joo.
Ja,
ja en ole ornu varmaan äänen,
vaan olen silleen,
niinku,
sisäänpäin viehättynyt,
että,
joo,

tietysti semmoista,
kattominen on parhaimmilla,
semmoista tavallaan rakastamista,
niin,
niin se oli varmaan sitä.
Joo.
Ja tota,
sitten niitä katto,
muutamiin niitä,
hotshots,
juttuja ja noita,
mutta sitten,
niin,
sininkin kesti kyllästyy ehkä.
Siis loppus mun mielestä vähän toista,
semmoista kaavaa.
Joo,
että niin pitää olla koko ajan.
Siinä kävi se sama,
että sä arvaan,
niin,
niin,
niin,
ja,
ja,
ja,
ja,
niin,
ehistyy sitten vielä,
vielä sellä disappear parodejaan.
Ja sitten,
tuo
seurustelija,
pitkään,
ffentlich meantään,
péyn oon k inta
Niin,
tää on kohtalo.
Niin,
mä et workflow diinkata mas sake cancel,
ja oon koko ajan,
kertomaan semmoista eli kijkeän hyvän□ semmoista.
Joo.
Onko se katsoneet tuopesenekulalla,

niin niinkuin,
uudestaan?
Ainoa silloin tällöin,
se on tullut ettei, eikö sitä kuvin kauan kun mä olisin kattonut ja tottani.
Ja on vielä herättäenä samat.
Joo, osan jutus on silleen tietysti, kun itse muuttunut ja näin aika muuttunut,
että joo, että on vähän köppes, mutta silti ne on niin ovelia.
Joo, joo.
Eihän semmonen juttu vanhena, että kun mies kattoo suurin osa sillä jotakin,
ja se suurin osa sillä läpi näkyy, kun se silmä on iso, tosi iso.
Kun sä ottaa suurin osa sen pois, niin se ei muutu mihinkään.
Niin eihän tommonen juttu ole eninkun.
Että tullaan se et pysty känselöimään.
Tai siis pystyt, se tulee se aika vielä, mutta se vaatii on mielikuvitusta.
Joo, ennen vähä oli tämmöistä tiimistä nauro,
mutta se pitää loppuun.
Mutta se on aika laukkaavaa.
Siinä on aina joku motivi.
Mutta se on vähäkvenä Spaceballs,
mä muistan se oli kaas mun jotenkin semmonen suosikkeloukkuvien,
mä katoin sen joku aika sitten,
ja se oli jotenkin,
se ei tehnyt mulle sitä samaa aina.
Jotenkin siitä, mitä täällä on tapahtunut.
Oletko se sitten vaan niin vauksia, kun ties kaikkia?
Tai sulle on tapahtunut jotakin.
Niin se voi olla. Trauma.
Ei vaan sä oot tota niin,
sä oot toi enää se 8-vuotiaista tyttömalmelevaa,
sä oot toi ennen 90-ne heikki.
Niin se on totu.
Joo, se on totu.
No mut hyvää.
Entä sitten, tää oli kans korona, sun podcast oli kans korona,
tää oli kans korona podcast,
ilo alun perinnist me haluttiin aina,
että vieras suosittelee jotain,
mitä ihmiset voi kokeilla,
on se sitten mitä taansa.
Tanssia.
Tanssia, okei?
Joo.
Ei ehkä niin, kun mä
olen tunnistanut tanssin kaipuun kehoissavuun vuosiin,

ja sit menin semmoiselle tanssin tunnille,
niin kun tein jotain nykytanssia tai muuta,
niin siellä vaan ihan iloittomasti,
ja me kannan sitten alettiin tampaamaan te askelkuvia,
tai 1-2-3.

No silti ei,
vaan niin kun tanssi iloa,
ja sitä, että se tulee sieltä kehoista,
mitä sulla sillä on,
energiaa pakkautuneena tai kirjauksia tai iloa,
niin semmosia vapata tanssia.
Siis yleensä tämmöinen, että pistetään transmusiikkia
ja annat mennä.

Ja semmosia,
mä suosittelin,
niin hakijatuun semmoisiin tiluihin,
koska meillä on tanssissa iso HP,
että pitäisi olla saada jotain.

Joo.
Mutta että suhtautuu siihen niinku karaukeenkeitä,
että nyt kuulemme mä vedän tälleenä,
ja fakiuu,
ja mä kevin kuopioissa semmoisessa,
kun hurmio tanssi,
ja se oli tosi fiksusti rakennettu lauantaa iltana,
7-9-2 tuntia.

Joo.
Ei päihteitä,
ei puhelimiä,
ei puhetta,
semmoinen turvallinen tilaa,
että siinä mielessä,
että saat olla just se,
mikä on,
että se tanssia,
just niinku tanssit,
ja tota niin,
sitten vaan musiikkia kahdeksi tunniksi soimaan,
ja se oli ihan mahtavaa.
Tommoisissa mä oon ollu muutama kera ennenkin,
ja niinku se,
siellä tulee kehoista,
vaikka mitä,
siellä jollakin lähti vähän traumaan liikenteeseen,

mutta se käy vaarallisesti,
jos tiedetään mitä ei tehdä,
ja tota,
niin nii,
se tuli tosi hyvää.

Joo.
Että tuolla olisi niinku tavalla,
koska silloin se,
se,
ihmisillä paraa ne yhteydessä omaan keho.

Joo.
Vaikka joo,
mä ajattelen,
että mieli ja keho on niinku yhtä,
niinku ne onkin,
mutta kuitenkin nii,
se on ajatukset,
ja keho,
niin ne löytää se yhteyden,
ja se paraa,
tai se palauttaa elämästä,
ja vieteenpäin,
ja tota,
kun se avaa keho,
ja se,
tuolla se mä suosittelin,
mut se vaatii sen,
että saadaan se häpeä kampaattua,
ja ohitettua,
semmoisella lempeädytä,
semmoisella menengillä,
että go.

Onks se sitten tota,
kun sanot, että se tunnistit tanssin kaipuun kehoissasi,
niin oliko se aikaan minun tanssinut,
vai siis,
että se oli vaan niinku,
että nyt mun...

Joo, siis semmoisella tampannu,
niinku...

Niinii.
Meneemään,
mutta tämä avella liian vähän,
ja liian harvon,

ja myös tykkään.

Joo.

Tykkään,

että se kehoista tullaan jotainkin ulos,

ja se oli niinku,

mä muistan,

yksi tyyppiä kävin kerran,

se on kauan sitten,

kattoo mun keikän,

ja se kysyi,

että ois se niinku tanssia,

kun se on lavalla silleen,

koska se oli semmoinen meininki,

että sieltä tuli hirveäisessä mun energiaa,

se on ihan aitoen.

Niinkuin mä yrittänyt mitään,

mutta mä itsekin Facebookin alkaa silleen,

että se luulen,

että mä oon tanssia,

mikä...

Mä ootin tosi imaanettelunut,

mutta se enemmänkin...

ydin oli siinä,

että...

että tota,

kyllä sitä tanssia,

missä kaikissa on,

kun ei tehdä sitä vaikeita,

eikä näitä koulun takka,

jonkun...

Niin.

Niin kuin ohjeiden pilataista.

Joo, niin menon,

mä eikä sillä,

kun mä ymmärrän,

että korreografia,

joka pitää esittää jonnekin,

kyllähän sinne pitää olla varmaan,

se on,

mutta se on niin,

mutta just se,

että miten sä ilmaisit itse asiassa juuri väärin.

Niin.

Täältä musta tuntu.

Siinä haavoittuu helvot.
Joo.
Just näin.
Se pitää olla,
se on hyvässä meidän.
Joo, ja sitten meillä on,
niinku,
monta sukupolve ihmisiä,
jotka ei tanssia,
eli ne on ihan se kasios,
tai miinasta,
tai muusta,
että se on ainut topoa.
Mä oon itsekin,
järjestää semmoisen vastavallisemmin tilanteen,
että mä kutsun sitten,
minkä on kaveripurukkaan,
ja säkin tervetuloa.
Joo, mä tuu erittomasti.
Niin, niin,
että voidaan tampata se pari tuntia sillä,
just sillä,
että unohtakaa se.
Mä ajattelin siihen,
että sä oot silleen.
Joo, mä kutsun tämmönen,
täällä sä oon ihan,
kun semmonen mä,
tää on varmaan kuin ansa.
Hetki, kun mä päästään vapaaksi,
musiikki loppuu,
ja kaikki osataan,
voi olla valolla ja nauraa.
Ei noin,
niin ruooskalla vähän.
Ruooskalla sun silmälläset pois päästä.
Teikki, kun mä sanottiin,
että sä oot tehä jaan mitävän,
niin ei noin.
Ei noin.
Joku rajaa pitää ala,
ja sit niinku kuitenkin on,
Helsingissä tullaan.
Kutsun kaks paaseita jalkaa.

Joo, joo.
Mä oon oikeesti ajattelin järkkää sellaiseen,
tai järkä tää.
Joo.
Sehän,
täällä on aika puhu Helsingissä.
Joo.
Niin, niin.
Tarttuu nopeasti.
Joo, aika bully.
Mutta snadi.
Joo, joo,
mut semmois se on.
Jägää.
Joo.
Vitsi ku plääkät ihan soisees.
Joo, yleinen ongelma.
Joo, joo, joo.
Joo, joo, joo.
Ollaaks me käsitäytys sun mielestä kaikki tarpeellin?
Haluaako sä vielä jotain?
Ää,
ollaan varmaan.
Maailman tilaa jäi nyt keskustelemattomut.
No ei sisään jaksaan murrehtiä ku,
mutta tämä vaa katsotaan,
että minä katsotaan itse asiassa,
niin pitää huolta.
Se on totta.
Se on hyvä.
Kiitoksia.
Että tulit vielä aks.
Kiitos kohtiit,
mä hän itteni tänne mein.
Se olit pitkään,
sä oot ollu semmonen niin ku
toiven listalla hyvin pitkään.
En tiedä vaan onks se ollu sit se,
että näin on kuopius.
Ei milloin se tänne tulis.
Niin.
Sitten juuri silleen,
että mä käymään siellä melkein joka viikko.
Haa.

Jolalla.

Joo.

Joo.

No mut hyvä.

Kiitoksia teille.

Ei, kun tää oli ihan mun kovaihtuttani,

niin tästä eteenpäin,

ja kaikkea on hyvää.

Ei, sieltä sen verran, mistä ne,

ettei vaan, mistä ne saa tietää,

missä trauma- ja kesäpujat,

kekkapaikat.

TeemuVesternen.com

sivustolta löytyy.

He on keikkalistat ja

suorat linkit,

lippumyynti ja muun.

No niin.

Traumasta vaan sanon sen verran,

että monella paikkakunnalla se on myynyt jo,

niin ku nollamarkkinonilla

jopa puolet.

Joo.

Ja että sinne kannattaa ihan oikeesti hakea otoa.

Joo.

Hakeutua.

Se on totta.

Eli TeemuVesternen.com.

Ja Reingeikat löytyy.

Reishanbinu.com.

Reishanbinu.com.

Joo.

Suomeksi Reishan, niin.

Niin.

Niin.

Joo, joo, joo.

Mutta toisaalta jos et sä ymmärrä dot.com,

niin et sä ymmärrä ehkä Reingeikasta

kai hirveästi sitä,

kun hän ei enää olla,

miksi niitä tekee.

Niin.

Niin.

Mutta kaikille kuuluja olen kanssa,

niin tosi hyvä kesää.

Kyllä.

Ja syksyä,

koska sekin tulee.

Sekin tulee.

Ihan kohtaa joulun.

On.

Hyvää ensi kesää.

Sekin tulee ylönnotöppiä.

Loppuelämme.

Oh.

Mutta tämä oli vitsitsikseen podcast.

Hei, kiitoksia kaikille.

Ja seuraava jakson.

Kiitos.